

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 52. ΤΟΜΟΣ Β'. 24 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1893.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Περί του όφφικίου αυτού ως Έκκλησιάρχου του Αγίου Τάφου.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ *έλέω θεού πατριάρχης της αγίας πόλεως Ιεροσολών και πάσης Παλαιστίνης.*

Τους προς βοήθειαν ιερών προθυμουμενους ταις εκ των ιερών τιμάσαι ευεργεσίας προσήκει τον κοπιώντα γεωργών των κορπών απόλαμβάνει, η αποστολική φωνή διατάττεται. Επειδή τοιγαρούν και ο λογιώτατος μέγας γραμματικός του υψηλοτάτου και θεοσεβεδιάτου αυθέντου και ηγεμόνος πάσης Μολδο-δολαχίας κυρίου κυρίου Ιωάννου Ιωάννου Νικολάου βοεβόδα, εν αγίω Πνεύματι αγαπιτού υιού και περιποθήτου της ημών Μετριότητος, κύριος Κωνσταντίνος Δαπόντες, ενθέρω ζήλω προς βοήθειαν του Παναγίου Τάφου κατά το δυνατόν φέρεται, δεῖν ἔγνω η Μετριότης ημών και κλήρω του καθ' ημάς αγιωτάτου αποστολικού και πατριαρχικού θρόνου τιμήσαι. Και δη τη χάριτι του Παναγίου και τελεταρχικού Πνεύματος, προβιδάσεται αυτόν και προχειρίζεται μέγαν εκκλησιάρχην του καθ' ημάς αγιωτάτου θρόνου. Διά το τας διατριβάς δε τα νύν εν Γιάδιφ ποιείσθαι και μη δυνάμενον της ημετέρας χειροθεσίας τυχεῖν, διὰ του παρόντος ιδιοχειρου πιτακίου παρέχει αὐτῷ τον του Μεγάλου Έκκλησιάρχου κληρον, οντα της πρώτης πεντάδος, υπό τον μέγαν ρήτορα. Όθεν και εις ενδειξιν εγεδόθη αὐτῷ το παρόν πατριαρχικόν γράμμα εις ασφάλειαν.

Ἐπλοῦται οἱ ἑξῆς στίχοι :

Ἐπιθυμοῦσα και ἐγὼ ἵνα ἐπιδημήσω,
εις τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ νὰ προσκυνήσω,
και καθὼ μὲν χριστιανὸς αὐτὸ ἐπιθυμοῦσα,
καθὼ Ἐκκλησιάρχης δὲ αὐτὸ κ' ἔχρωστοῦσα
ὅτι ὁ κύριος Παρθένιος ὁ Ἱεροσολύμων
μ' ἔδωκε τὸ όφφικιον ὄντας ἐκ τῶν ἐντιμῶν.
Ἰδοὺ και τὸ Πιττάκιον αὐτοῦ ἡ μαρτυρία
ὅπου αὐτὸ εἶναι ὡς μιά σωστὴ χειροθεσία.

Γ'

Διορισμός Κωνσταντίνου Δαπόντε ὡς Κονδόλου της Ἀγγλίας ἐν Σκοπέλω.

Ἡμεῖς, ὁ ἕπατος, ὁ Βεράρδος Φάβκενερ, πρέσβυς της Μεγαλειότητος του βασιλέως της Μεγάλης Βρετανίας παρὰ τη Ὄθωμανικῆ Πόρτα
Τοῖς ἐντευξομένοισ τὸ παρόν ὑγείαι,
Ἐστῶντας και οἱ λιμένες της νήσου Σκοπέλου, της Σκιαθου, και των Χιλιοδρομιών² νὰ συκνάζωνται ἀπὸ καράδια και πραγματευτὰς Βρεττανικούς, και νὰ ἴναι ἀρμόδιον και ἀναγκαῖον νὰ εὐρισκῆται ἐκεῖ ἕνας μὲ κοινὴν και αὐθεντικὴν ἐξουσίαν καθωπλισμένος, πρὸς ὃν οἱ ὑπῆκοοι της Α. Μεγαλειότητος νὰ ἠμποροῦσι και νὰ ὀφείλωσι νὰ κατεθύνωνται και νὰ προστρέχωσι διὰ νὰ διαυθεντεύωνται και νὰ βοηθῶνται εις τὰς ὑποθέσεις και πραγματείας αὐτῶν.
Ἡμεῖς κατὰ τὴν ἐπιτετραμμένην ἡμῖν ἐξουσίαν διὰ κοινῶν γραμμάτων ὑπὸ τὴν μεγάλην σφραγίδα της Μεγάλης Βρετανίας του ἀποκαθιστῶν Κονδόλους και όφφικιάλους εις ὅλα τὰ κάστρη και σκάλας του ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐνθα ἡμῖν φανήσεται εὐλογον, μετὰ τὴν προλαβοῦσαν και ἱκανὴν δοκιμασίαν της

1) Ο Κ. Σάθας (Νεοελλ. Φιλολ. σελ. 501) λελανθασμένος γράφει ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διώρισεν αὐτὸν πρέξενον ἐν Ἰασιῶ.
2) Νῦν Ἀλόνησος.

*) Ἰδε ἀριθ. 51, σελ. 987 — 988.

Και η Μονη του Ξηροποταμού κέκτηται ομοίον κυπέλλον ζιαν τεχνηνώς γεγυμμένον εσω δε' εικόνων και εν τοις χειλεσι γεγραμμένον τον Χριστούκον υμνον. Καίτοι προ' όλων των άλλων της βυζαντινης τεχνης έργων, σωζομένων εν ταις Μοναχί του Αθω, γεννησεται πλατύτερον λόγος εν τή συζογή μου 'Ο Αθως και τα εν αυτώ σωζομένα της βυζαντινης τεχνης κειμήλια' ουκ ήττον εν παρόδω σημειώ ότι η ύλη του εν λόγω κυπέλλου εστιν άγνωστος, ως μη δυναμένη να τεθή υπο ληρικην δοκιμασίαν. Προς τό φαινόμενον εστι λήθος εν είδει πρώτου προδονοειού έχων χοιράν. Το ύδωρ η πάν ρευστόν δι' αυτόν λαμβανόμενον καθίσταται αλεξιφαρμακόν. Την χοιρίαν των τοιούτων αλεξιφαρμάκων κυπέλλων εποιούντο οι βυζαντινοί αυτοκράτορες εις προφύλαξιν από πάσης επιδουλιαι. Εν δε τή Μεγίστη Λαύρα σώζεται γλώσσα άσπισος μετ' άλλων μιγμάτων, και το ύδωρ τούτων εστιν αλεξιφαρμακόν, καθ' εκάστην δε γίνεται χρηση αυτού, ιδίως επι δηγμάτων ισοδύων.

(Τ. Θεολογία)

Ε'.

Γράμμα ούστατικόν των εις Ρωσίαν αποστελλομένων αδελφών υπό της Ι. Μονής Μ. Λαύρας.

(Τ. Σ.) "Εται ρχνα', εν 'Απριλλίω.

Προς το μέρος της μελαγχολίας ημεράς βασιλείας της πιστής Μοσχόβιας, και εις πάν το εκείσε επικρατούν άξιωμα των εφελπτοτάτων ηγεμόνων και χριστιανών αυθεντών.

Εγένετο το παρόν ημών αποδοεικτικόν κοινόν γράμμα παρά της καθ' ημάς βασιλικής Μεγίστης Λαύρας προς τον παρόντα αδελφόν της Μονής Πατάσιον υμναχόν αιψευδής φαγεύσεως περι τούτου και μαρτυρία ιερά, και άλλης βεβαίωσης, επι' όνόματι της αγίας Θεοτόκου της οικονόμου, και του όσιου και θεοφώρου πατρός ημών Αθανασίου του εν τώ Αθω, ότι πέμπεται ένδοξο της Κροβίας και Ρωσίας συνοδία, προς των εκείσε όντα ημετέρον αρχιμωδρίτην κύρ Κοσμά και τή τω παρόντος μαρτυρία και αποδειξη πιστευθήτω και έχετω άδελφον παρά πάσης εξουσίας των εκείσε ομοδοξών εισελθειν εκείσε, και εύρειν τον άρχιμωδρίτην και σταθίνα συνοδεία προς αυτόν.

Εν όνόματι του Σωτήρος ημών Χριστού

+ Ο καθηγουμένος της σεβάσμιας και βασιλικής Μονής Μεγίστης Λαύρας Σύββας, υμνοναχός και οι συν' εμοι εν Χω αδελφοι.

Πατριαρχικόν Γράμμα περί του περί τα Ζύχνα μοναχίου του Αγίου Νικολάου.

Επει' οι τιμωτάτος εν ήβρομόναχοι κύρ Ιγνάτιος κατέχων εστι' διά πατριαρχικού γράμματος τό περι τα Ζύχνα πατριαρχικόν μοναχίον εις όνομα τιμωμενον του αγίου και εν ιεράρχαις παμμάκαρος και θαυματουργού Νικολάου, ώστε και επι' άδειας έχιν

Εις την επικουσίαν δε τούτων επεδρανήσαμεν τό παρόν μετ' το βασιλικόν σημείον της ημετέρας προδείας και επεδημειώσαμεν ιδιοχειρώς.

Έδόθη εις Κωνσταντινούπολιν

Έπει' αλλ', οκτωβρίου κ.

Βεράτος Φαβκενο

διά προσταγής του εξοχωτάτου προδευος

Στανόπικ Αδρινιάδ, Σεκρετάριος και Καγγελάριος.

Δ'.

Εις τό εν τώ Αγίω Όρει Ιερόν Μοναστήριον του Κοιτηλομυδιού ευρίσκειται τι σκεύος μαρμαρίνον, προαινίζον γλυπτόν, μικρόν, βαθυλόον, εις σχήμα κούρας. Έν τώ μέσω είναι η Παγαγία μετ' τον Χριστόν, κύκλωθεν δε οι Προφήται. Οι εν τώ μέσω κύκλω της Παγαγίας, στίχοι είνιν ούτοι:

Ανανδρε Μίτρε Παρθένε βρεφωτορής

Κοιμνηνόν Αλεξιόν Αγγελόν ερέπαιε.

Οι κύκλω δε τον Προφήταν εις τα χείλη του σκευους στίχοι είνιν ούτοι:

Λεμών, φυτά τε και τριδάκτινον όελας

λεμών ό λίθος, φυτά κηρύκων φάλαξ

Τριάς τρισανγής, Χριστός, Άρτος, Παρθένος.

Κόρη θαλασσίας, σάρακα τώ Θεού Λόγω, τώ υστ

όρω δε Χριστός προσάνειν σαπηρίαν πώνηθ'.

Κοιμνηναγγέλω και ράσιν Αλεξίωτ ρατηνός.

1) Περί της επωνυμίας ταύτης της Μονής άναγνώθη Αεξιλόγιον Αθωνος υποβληθέν εις τον Έλλην. Φιλολ. Σύλλογον.

1) Πόθεν ή μαρτυρία : Σ. Ε. Ε. Ν.

ἐνθα ἂν βούληται παραπέμπειν τοῦτο μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν, ἐδέησε δὲ προβῆναι εἰς τοῦτο καὶ γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἀσφαλείας ἔνεκεν πλείονος, παρακελεύεται διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἡ μετριότης ἡμῶν κατέχεσθαι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ δηλωθέν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μονύδριον μετὰ πάντων τῶν αὐτοῦ δικαίων καὶ προνομίων παρὰ τοῦ αὐτοῦ τιμιωτάτου ἐν ιερομονάχοις κύριου Ἰγνατίου ἐν πάσῃ τῇ ζωῇ αὐτοῦ, μηδεμίαν εὐρίσκοντος ἐπὶ τῇ κατοχῇ αὐτοῦ καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸ διενόχλησιν ἢ τὸν τυγχόντα ἐμποδισμόν παρὰ τινος τῶν ἀπάντων. Μετὰ μὲντοι τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν παραπέμπεσθαι τοῦτο παρ' αὐτοῦ, ἐνθα ἂν βούληται, ἀκαλύτως παντάπασι καὶ ἀταράχως, κατὰ τὴν περιλήψιν τοῦ προσόντος αὐτῷ, ὡς δεδῆλωται, πατριαρχικοῦ γράμματος. Ὅθεν καὶ ὁ ἐπὶ τούτοις δι' ὄχλου τούτῳ γενησόμενος γινωσκέτω, ὡς τὸ παρὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος βασιτάσει τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπιτίμιον. Τούτου γὰρ χάριν εἰς ἀσφάλειαν γέγονε καὶ ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος.

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδ. ΙΔ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΑΛΕΞ. Ε. ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ.

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ*

Ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς εἰς Χαιρώνειαν ἐπανόδου αὐτοῦ ὁ Πλούταρχος εἶχε θυμίσει τὸν ἑαυτοῦ βίον ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς ἰδίας ἀρχάς καὶ τοὺς πόθους. Ἐνδαιμονέστερος τοῦ Σωκράτους, ὃς ἦν αὐτοῦ τὸ πρότυπον, εὗρισκον ἐν τοῖς κόλποις τοῦ οἴκου τὴν εἰρήνην, τὴν στοργὴν καὶ τὴν πνευματικὴν διάχυσιν. Ἡ Τιμοξένη γυνὴ εὐψυχῆς καὶ σπουδαία, ἐβοήθει αὐτῷ ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἀνατροφῆς τῶν παιδῶν καὶ τῆς πραγματώσεως τοῦ ἐν τοῖς γαμικαῖς παραγγέλλμασι διαγραφόμενου ἰδεώδους. Ἐν ᾧ αἱ τῆς Χαιρωνείας γυναῖκες ἐμμανῶς εἰς τὴν πολυτέλειαν ἐκδοτοὶ οὐδὲν ἄλλο ἐγίνωσκον ἢ νὰ ἐπιπροσθέτωσιν ὀλβηρίας δαπάνας εἰς τὰς ἐξάλλους τῶν ἀνδρῶν ἐλευθεριότητας, ἡ Τιμοξένη ἐνεφανίζετο ἐν τῷ ναφ, ἐν ταῖς τελεταῖς, ἐν τῷ θεάτρῳ ἐν ἀπλῇ καὶ σοβαρῇ περιβολῇ, ἢ ἐνεκωμιάζον οἱ φιλόσοφοι. Ἐν τούτοις ὁ οἶκος τοῦ Πλουτάρχου δὲν εἶχε τὰς θύρας κεκλεισμένας ἐν καταλλήλοις ὥραις.

Ἡρέσκετο ὁ Πλούταρχος ν' ἀποδίδῃ τὴν ξενίαν, ἢς τῶς εἶχε τύχει ἐν Ρώμῃ, ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἡλιδι καὶ ἐν Κορίνθῳ· ἀλλ' ἐν τῇ λιτῇ αὐτοῦ τραπέζῃ εἰστία τοὺς πνευματώδεις καὶ διαλεκτικῶς ἐταίρους, οὐχὶ δὲ τοὺς περιδοήτους ἐκείνους πολυφάγους, οὓς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐπὶ τοῦ Πινδάρου ἀπεκάλουν «οὓς βοιωτικῶς» καὶ οὓς ὁ Μένανδρος ἐχαρακτήριζε διὰ τῆς φράσεως «διαγόνας ἔχουσιν». Ἐν ταῖς φαιδραῖς ταύταις συνουσίαις ὁ ἠθικολόγος ἀνελάμβανε συνε-

χίζων τὰς ἐν Ρώμῃ ἄλλοτε ἀρξαμένας διαλέξεις, ὁ δὲ ἱατρός τῆς ψυχῆς παρεῖχε τοῖς συνεσιωγμένοις ἅμα καὶ πελάταις αὐτοῦ τὰς καταλλήλους συνταγὰς. Οἱ μὴ δυναμένοι νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν φιλόσοφον συνεδουλεύοντο αὐτὸν διὰ γραμμάτων καὶ παρωτρύνον αὐτὸν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πραγματειῶν ἐκείνων, ἃς ἐκ ραθυμίας, ἢν αὐτὸς οὕτος ὁμολογεῖ, ἀφῆκεν ἐν καταστάσει ἀνεπεξεργάστων σχεδίων. Ὁ βίος οὗτος ὁ εὐάρεστος, ὁ ἀγνός καὶ εὐγενῶς ἠσυχολημένος ἠδύνατο νὰ ἐπαρκῇ τῷ φιλοσόφῳ, ἀλλ' εὗρεν αὐτὸν ἀτελῆ. Ἐπεζήτησε καὶ ἔτυχε δημοσίων λειτουργιῶν. Ἐλεγεις πρῶτον ἐν ὑποδεεστέρῳ τοῦ ἄστεως ἐπιστάδιᾳ, ἀνεδείχθη εἶτα ἄρχων, ἦτοι πρῶτος δημοτικὸς τῆς Χαιρωνείας λειτουργός. Διαπνεόμενος ὑπὸ τινος ἰδιόζουσης φιλοδοξίας ἠθέλησε νὰ ἐφαρμῶσῃ τὴν τῆς ψυχῆς ἱατρικὴν ἐν τῇ σωτηρίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ ἄστεως καὶ τῇ θεραπείᾳ τῆς προσηύσης ἀποναρκώσεως, εἰς ἣν εἶχεν αὐτὸ περιελάγει νόσος τις τότε μὲν ἀνευ ὀνόματος, ἀλλ' ἦν οἱ μεταγενέστεροι, οἵτινες γινώσκουσιν αὐτὴν ὡσαύτως, καλοῦσι πολιτικὴν συγκέντρωσιν.

Ἡ τῶν φόρων ἐκμίσθωσις, λέγει ὁ Πλούταρχος, ἐλογίζετο ὡς ἐπαίσιχοντον σχεδὸν ἔργον. Ἐντιμὸς δὲ ἐθεωρεῖτο ἢ ἐν τοῖς ἀντιθαλάμοις τῶν διουσιτῶν ἐπατεία ματαιόφρονος τιμητικῆς διακρίσεως ἢ ἀρχῆς λιπαρῶς ἀμειβόμενης. Τὸ δὲ πάντων οἰκτιστάτον, ἵνα ἐπισπεύσωσι τινες τὴν ἑαυτῶν προαγωγίην, παρέχοντες τῇ ἐξουσίᾳ ἐνδείξεις καταδήλους τῆς ἀφοσιώσεως αὐτῶν ἠψάνιζον τὰ ἴχνη τῆς ἐπαρχιωτικῆς αὐτῶν καταγωγῆς, ἀπηροῦντο τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἀντὶ νέου λατινικοῦ. Οὕτω κατὰ μικρὸν ἀπεσβέννυτο ὅ,τι ἠδύνατο νὰ παρατείνῃ καὶ ἐνισχύσῃ τὴν αὐθύπαρκτον καὶ προσωπικὴν τοῦ ἄστεως ὑπαρξίν· τὸ πᾶν εἰς τὴν κεφαλὴν συνεφορεῖτο, ἐν ᾧ ἐξ ἀτροφείας ἐθνησκον τὰ μέλη.

Ἐν Χαιρωνείᾳ ἰδίως εἶχεν ἐκλίπει τὸ ἐλεύθερον ἄστυ, ἀπέμνε δὲ εὐτελής τις πολίτην. Πρὸς θεραπείαν τῶν χαμαϊζήλων καικῶν καὶ τῶν συγκρουσμένων ἐν αὐτῇ γελοίων παθῶν ὁ Πλούταρχος περιέγραψεν αὐτά, αἱ δὲ περιγραφαὶ αὐτοῦ πολὺ ἀκριβέστερον τὴν ἀλήθειαν εἰκονίζουσαι ἢ αἱ τοῦ Λαβρυγέρου καὶ αἱ τοῦ Θεοφράστου, πολῦ τιμον ἔχουσιν ἱστορικὴν ἀξίαν. Εὗρονται ἐν αὐταῖς ἐν ζωῇ ἀπεικονίσει ἐναργέσταται τινες τῆς μικρᾶς ἑλληνορωμαϊκῆς πόλεως ἀπόψεις περὶ τὰ τέλη τῆς α'. μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος. Ὁ ἠθικολόγος ἐμφανίζει ἡμῖν τῆς δικομανίας τὸ πάθος, τὴν πυρετώδη πολυτέλειαν, τῆς κυβείας τὴν πληγὴν, τὰ βίαια μίσθ, τὰ ἐξαναπτώμενα ἐπὶ τῷ ἀγῶνι κυνῶν, ὀργύγων ἢ ἀλεκτόρων, ἢ ἐπὶ τῇ κατοχῇ περιμαχήτου παρὰ τὰ θαλάσσια λουτρά ἐνδαιτημάτων. Ἐπιδεικνύει πάσας τὰς ἠθικὰς ἀτελείας, ἃς οἰκτεῖται καὶ ἐπιζητεῖ νὰ θεραπεύσῃ. Ἐνιαί τῶν πληγῶν τούτων μετ' ἐντόνον διαγράφονται δριμύτητος ἢ μάλιστα τῆς τοκογλυφίας ἐπὶ παραδείγματι, ἢ τοὺς ψευδοπλοσίτους τῆς Χαιρωνείας καταβιδρώσκουσα, ἀνηλεῶς ὑπ' αὐτοῦ ἀποκαλύπτεται. Ἐν τῇ ἀγαπητῇ αὐτοῦ ὁ Πλούταρχος μαστιγοῖ πρῶτον τοὺς ἀπλήστους τραπέζιτας τῆς Κορίνθου καὶ τῶν Ἀθηνῶν, οὓς καταγγέλλει ὡς ὑποτρέφοντας καὶ μεταδιδόντας τὴν τοιαύτην «γάγγραιναν». Ἐπισκοπεῖ εἶτα αὐτὸν τὸν δανειζόμενον, ὅστις πειθαναγκάζε-

*) Ἰδε ἀριθ. 50, σελ. 984—986.

ται ν' ἀποστῆ τῶν πατρῶων κτημάτων, νά γυμνωθῆ, βυθίζομενος ἐπὶ μᾶλλον ἐν τῷ βορρῶρῳ. Ἐπιβουλεύεται τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ, λέγει ὁ Πλούταρχος, καὶ καταπονεύσων αὐτὸν ἐνὲ δούλος τῶν δούλων, ὄστινες τῶν κτηρῶν ἀναίδεστεροι παρακίθινται αὐτῷ ἀκωνίπεν τῇ, καυτοῖν προαέξῃ, κάλεπτοισι καὶ περιουρίουσι αὐτόν.

Ζῶνται εἰσὶν αἱ εἰκόνες αὐταί, ἀλλὰ τούτων ζωνότατα εἶσιν ἐκείναι, ἐν αἷς περιγράφεται εἶδος τι ἀναιδούς ἀδολεσχόν. Ἦν οὗτος, φαίνεται, ἀληθῆς μαστιγῆ, καθόσον, παραδίδων τὸ παράδειτον τοῦτο γένος εἰς τὴν περιφρονησὴν τῶν ἑαυτοῦ συμπολιτῶν, ὁ ἠδυσπῆς τῆς ψυχῆς ἰατρός ἀποβαίνει πικρὸς καὶ δικτικός θίγων τὰ ὄρια τῆς σατυρας. Ἐν Χαιρωνείᾳ ὡς καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ματαιόσχολος τῶν ἀργῶν περιεργία ἐχορῆξεν ἡμεριδίας καὶ ἀδαλείπτου τροφῆς. Ἀντι τῶν σημερινῶν φυλλῶν τῶν ἀναγραφόντων οὐχὶ πάντοτε τὰς σατιρὰς καὶ οὐχὶ σπανίως τὰς σκανδαλωδέστερας τῶν εἰδήσεων εἶχον τοὺς τῶν ἀγγελίων συναγωγῆς, οἷτινες τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς τριόδους περιδόντες τὰς παραδομένας ψήμας καὶ τοὺς κοινούς θούλους καὶ τὰ ἀσημνάτα ἀνέκδοτα συνέλεγον ἐξογκοῦντες καὶ δηλητηριάζοντες αὐτά. Ὁ Πλούταρχος παρακολουθεῖ κατὰ βῆμα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, δεικνύει ἡμῖν αὐτὸν ὠτακουστοῦντα ἐν ταῖς θύραις, ἀποσφραγίζοντα τὰς ἐπιστολάς, κρυφοζαλοῦντα μετὰ τῶν θεραταίνιδων, θεώμενον ἐν τοῖς φορείοις τῶν γυναικῶν καὶ μέχρι τῶν θυρίδων αὐτῶν ἀνορθοῦμενον. Ὁ τῶν εἰδήσεων συλλογεὺς δὲν ἀρκεῖται ὑπεγείρων τοὺς μανθῆας καὶ τοὺς χιτῶνας, διαπερῶ τοὺς τοίχους, ἐπιβάσει τὰ κλειθρα, καταλαμβάνει ἀπροσπῶς τὴν δέσποιναν ἢ τὴν θυγατέρα αὐτῆς, καὶ ὡς ἄλλα ὄμια διὰ μεμολισμένον αἵματος πληρουμένη ἐκμυζᾷ καὶ ἔλκει, ἵνα μεταδώσῃ εἰς τὰς πλῆντηριώδεις λόγους. Ἡ πλήρης οἴστρου αὕτη περιγραφή καθίστησιν ἐκφανσεστάτην τὴν εἰκόνα. Ἡθικολόγος ἐξοχος ὁ Πλούταρχος ἀποβαίνει ὅταν κρίνῃ τοῦτο εὐκαιρὸν καὶ ἐξαιρετὸς τῶν ἡθῶν ζωγράφος.

Ἄλθῶς εἰπεῖν, αἱ μαστιγούμεναι ὑπ' αὐτοῦ κακίαι δὲν ἦσαν νεοφανεῖς. Τὸ θέαμα ἦν ἀφόρητον εἰς ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου ἐμπεφορημένην... Ὁ Ἐπικούρουσ διδάμας ἐπὶ τούτῳ θα ἐταράσσετο καὶ ἀνάγκησ θα ἔθετο τὸ κακὸν ἐν τῷ ἰδίῳ ἐγώιδμῳ περιβεβλημένος. Ὁ Πλούταρχος δὲν ἠδύνατο νά προσβλέπῃ ἀπαθῶς τὴν ἠθικὴν αἷς ἑαυτοῦ πατρίδος ἀποσύνθεσιν. Ἐφαρμάζων καὶ ἐν ταῖς εἰδικαῖς περιπτώσεσι τὰ συνήθη μέσα τῆς ψυχιατρικῆς αὐτοῦ κατανοεῖ οὐχ ἥττον ὅτι ἡ καταλαβοῦσα τὸ ἄστυ πολιτικὴ παραλύσῃ ἐχορῆξεν ριζικῆς καὶ ταχείας θεραπείας. Τὸ φάρμακον τοῦτο δὲν ἐλεγχίτησεν ἐν τῇ καθήγορία τῶν χημαιοῶδων καὶ ἀγόνων θεωριῶν. Ἀποφεύγων μετὰ πόνου ψυχᾶς τὴν ἀπατηλὴν ἰδέαν τῆς ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀπαλλαγῆς ὡς ἀνεπίκτουσ καὶ ὑπὸ τῆς πρακτικῆς αὐτοῦ εὐψυχίας φωτιζόμενος διέκρινεν ἀσφαλῶς τὴν δυνατὴν τοῦ κακοῦ θεραπείαν καὶ ταύτην ἐπέδωξε. Τοιαῦτη δὲ ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει ἦν ἡ ἀπόπειρα τῆς ἀποκεντρώσεως. Ἐν ταύτῃ κείται ἡ ἀτομικὴ καὶ ὄντως πρωτότυπος πολιτικὴ τοῦ Πλουτάρχου σύλληψις. Ἡ τοιαῦτη τῆς τοῦ ἀρχαίου ἠθικολόγου διδασκαλίας ἀποεῖς βαθεῖαν παρίστησιν ὁμοιότητα πρὸς τὰς ἐνεστώσας ἡμῶν

ὄρετικὰς ἐνέργειας. Ἐμφορεῖται τῶν νεωτέρων ἡμῶν ἰδεῶν καὶ σχεδὸν λαλεῖ τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν. Δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νά τρέψῃ ὅσας ἡμεῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦτο ἔλλπιδας.

Ἀμφισβητεῖται ἐπὶ ὁ τρόπος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποκεντρωτικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ κατ' ἀρχὴν τὸ ζήτημα τυγχάνει ὀριστικῶς λελυμένον. Διὰ τὸ τοῖς ἐπιαναλαμβάνοντασ τὸν πολιτικὸν βίον ὡς καὶ διὰ τοὺς τὸ πρῶτον εἰς αὐτὸν ἀποδύόμενουσ ὡς ἀφετηρία χρησιμεύει ἡ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν ἐνάσκησις.

Ἄφῶμεν ἤδη τὸν δῆμον μετ' αὐτοῦ τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἀκολουθήσωμεν τὸν τῆς ψυχῆς ἰατρός μέχρι Δελφῶν ἐνθα τὰ ἔσπτατα ἐπὶ τοῦ βίου αὐτοῦ ἀφιέρωσεν εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ θρησκευτικοῦ συναίσθηματος, οὐχ ἥττον χαλεπῶς τότε νοσοῦντος.

Ἡ ἀπὸ Χαιρωνείας εἰς Δελφούς ἀγούσα πρὶν ἢ εἰςχωρήσῃ εἰς τὰς κλεισθεῖας τῆς Δαυλίδος παρατείνεται πρὸς μεσημβρίαν εἰς τὴν Κοπαῖδα καὶ καὶ συναντᾷ μετὰ μικρὸν τὸν ῥόακα, δε ἐν τῇ ἀρχαίῳ τῆτι Κηφισὸς ἐκαλεῖτο. Ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμίδου τοῦτου ὡς καὶ ἐν ταῖς εὐρείαις τῆς λίμνης ὄχθαισ ἀνοῦσι νάρκισσοι καὶ ῥόδα ἐκτάκτου καλλοῦνῆς. Τὰ μεγαλοπρεπῆ ταῦτα ἄνθη μετὰ λαμπρῶν κρίνων καὶ εὐόσμων λειριῶν ἀνάμικτα παρήγοντο ἄφθονα ἐν ἔαρι ἐπὶ τῆς πλωδῶδου καὶ γονίμου ταύτης γῆς. Οἱ Χαιρωνεῖς, συλλέγοντες αὐτῶν τὰ πέταλα, ἤρυσοντο ἀπ' αὐτῶν οὐσίαν πολύτιμον, ἥτις, ἐπίστευον, ἐθεράπευε πᾶσαν σωματικὴν νόσον καὶ διετήρει τὸ ξύλον, ἐξ οὗ αἱ εἰκόνες τῶν θεῶν ἦσαν κατασκευασμένα.

Ὡς τὸ θαυμαδίον τοῦτο βάλασμον ἢ τῆς ψυχῆς ἰατρικὴ ὤφειλε κατὰ τὸν Πλουτάρχον ἐν τῷ ἠθικῷ κόσμῳ οὐ μόνον τὰ οἰκογενειακά νά ἐμψυχῶσιν συναισθήματα καὶ τὰς ἀστυκάς ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ ν' ἀνακαινίσῃ τὸ βαθὺ καὶ μυστηριώδες ἐνδοτικόν, ὑφ' οὗ ὁ θρησκευτικὸς βίος ὑποτρέφεται. Καὶ ἐπορεύθη λοιπὸν ὁ φιλοσόφος ἡμῶν μέχρι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην ὑπουργίαν. Περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἑαυτοῦ βίου ἢ δραστηριότητος τοῦ Πλουτάρχου περιορίζεται μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐν τοῖς ὄριστοις τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ. Ἐκεῖ ὑπὸ τὰς μαρμαρίνουσ στοάσ ἢ τὰς ἐκ μέρτων σκιάδας ἰδρῶει τὴν σκηνὴν τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ ὀμιλιῶν. Ἐνταῦθα παρίστησιν αὐτὸς ἑαυτὸν ὀδηγοῦντα τοὺς προσκυνητάς εἰς τοὺς πολυαριθμοὺς τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ ἐλιγμοὺς, ἐπιδεικνύοντα αὐτοῖς τὰς λυχνίας, τὰ τρόπαια, τὰ ἀγάλματα καὶ πανθ' ὅσα ἡ εὐσέβεια ἐσώρευσεσ ἀναθήματα, ἐρμηνεύοντα δὲ τοῖς συγχρόνοις αὐτοῦ τὴν σκοτεινὴν ἐννοιαν τῶν ἱερατικῶν ἐπιγραφῶν. Καὶ δηλοῖ πού ὅτι ἐξεπλήρου τὴν λειτουργίαν ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ ὅτι ἐστεμμένος τὸ μέτωπον προσέφερε θυσίαν, ὠδήγει τὰς πομπὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις καὶ τὸ μαντικὸν διτύθυνε. Πῶς νά ἐξηγηθῆ τὸ φαινόμενον φιλοσόφου, ὅστις ἐζευτᾷ τὸν βίον περιβεβλημένος τοῦ μεγάλου ἱερέως τὴν στολήν; Ἦν ἄρα δεξιὸς πολιτικὸς ἢ σκεπτικὸς μυκτηριζῶν τὰ ἱερά, ἢ ἀτυχῆς γέρον, οὗ εἶχε καμψθῆ τὸ λογικὸν ὑπὸ τὸ διπλοῦν ἄχθος τῆς τε προδε-

δικίας ηλικίας και της παραγωγής της αυτού πα-
 τοίδος. Ουδεν τούτων αληθεύει. Ο Πλούταρχος ει-
 ναι χρονολογικός ο πρώτος των φιλοσόφων, οτινες
 κατά τους πρώτους μ. Χ. χρόνους ανεκίνησαν της
 εθνικής ζωτικής την κληρονομικήν τεφραν, ίνα
 εξαντλήσθαι μηδεν φλογά η καν οπισθορεί τινας.
 Προς δε τούτους κάτεχει εν τούτοις την πρώτιν τά-
 ξιν ουχι διά τού μεταφυσικού θρονους, αλλά διά
 της ενδοιχεισίας του πνεύματος και της ακοιδούς
 και ορθής συναισθησώς του πρακτεου και του κα-
 τορθωτού. Παρα τούσ διανοητικούς κριτικόν τινόν
 δέν θνητοροποιεί τού πολυθεϊσμού την αναστήλωσιν
 τούτο δε αποτελεί την καταδωλωτάτην της πνευμα-
 τικής αυτού υπερβολής ενδειξιν. Και αλιθός η ανθο-
 θωσις παρηκμακότος θρησκειώματος είνε παραδο-
 λωτάτη χιμαίρα· μόνη η δημιουργήσασα αυτό εμπ-
 πνευσις ηδύνατο ν' αναωπυρήσθαι αυτό, την δε θαυ-
 ματουργόν ταύτην εμπνευσιν ουδεις κατ' αρέσκειαν
 δύναται, γά διαθεσθαι. Πλανώται, άλλως τε, οκ τών
 εξωτεριών φαινόμενων ο συγγραφέων δύο άλλως διάφο-
 ρα πράγματα, την κληρονομικήν πολυθεϊσασιν λα-
 τρείας τινός μετά τής πίστεως, νόσων όσαι ήτανται

(Ακολουθεῖ) ο νοτ επ' CHARLES LÉVÉQUE
 (Μεταφράσις ΦΩΤΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ)

ΠΙΠ ΒΑΝ ΓΟΥΓΚΛ

Απεράσισεν εκ νέου να επισκεφθῆ πῆν σικηνήν των
 κατὰ τὴν προηγούμενην ἔσπεραν παιγνίωι, ὅνα, πυκν-
 τήσασ τινὰ τῶν τῆς συντροφίας, ζήτησῆ τὸν κύνα
 καὶ τὸ ποροβόλον αὐτοῦ! Ἐγερθεῖς ὅπως βαδίσῃ ἡ-
 σθάνῃ τοῦς κρυβῆς αὐτοῦ ἐκκληρυμένους, καὶ στε-
 ρομένους, τῆς συνήθου, αὐτῶν ἐλάχιστικότητος. « Αἰ-
 ὄρειναί αὐταὶ πεδιάδες δέν συμβιβάζονται πρὸς τὴν
 ἰδιοσυγκρασίαν μου », εἶπεν ὁ Ρίπ, « ἂν δὲ ἔγεκα τῆς
 παιδιᾶς, γρυτῆς προσβληθῶ ὑπὸ ρευματισμῶν καὶ ἀναγ-
 κασθῶ νὰ ρικουρήσῃ ὅ, ἔχω λογαριασμὸς μετὰ τῆς κ.
 Βῆν Γουίγκλ ». Δυσκόλως κατελθὼν εἰς τὴν κοιλάδα,
 εὔρε πῆν χαράδραν, πῆν ὁποῖαν διέβη μετὰ τοῦ εταίρου
 αὐτοῦ τὴν προηγούμενην ἐσπεράν, ἀλλὰ πρὸς ἐκπλη-
 ξιν αὐτοῦ ὄρεων, τι ρεῦμα, ἀφρίζον, κατέρρεεν ἐκεῖ-
 θεν, πηδῶν ἀπὸ βράχου εἰς βράχον καὶ πληθύν τὴν
 κοιλάδα ἄλλων μορμυρισμῶν ὁπωςδήποτε κατώρθωσεν
 ν' ἀνέλθῃ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ, μετὰ κόπου διερχόμε-
 νος διὰ πυκνῶν δασῶν σφυδάς, σαχάρους καὶ ἄγριων
 λεπτοκαρυῶν, ἀναχαλιτιόμενος ἐνίστε ἢ καὶ περιπλε-
 κόμενος ἐκ τῶν ἄγριων κλυμάτων, ἄτινα περιετύλι-
 σον τοῦς ἔλικας καὶ θάλλους αὐτῶν ἀπὸ δένδρου εἰς
 δένδρον, μέγα κλοῦντα εἶδος δικτύου γέν ἰπῆ ὀδῶ
 αὐτοῦ. εἶπε, ὑποβόλησθαι νοναμινισθ' ὅτ ἡβλησῆσεν

Ἐπὶ τέλους ἐφθάσεν ἐκεῖ ἐνθα τὸ χάσμα ἐγώρει
 διὰ μέσου βράχων πρὸς τὸ ἀμφιθέατρον, ἀλλ' οὐδό-

λων ἐναπέμειναν ἕγη, τοιοῦτου τινος ἀνοιγματος.
 Οἱ βράχοι ἐπρὸς ἴσας ὄν, ἕνα ἕνα καὶ ἀπὸ βράχων πείχους
 ἄνωθεν τῆς ἀπὸ τῆς ἐν εἶδει, σιχθῶνας, πτερωνοῦ ἄγριου
 κατεκυλίετο πρὸς τὸ ρεῦμα, χυμῶμενον ἐκ τῆς βαθείας καὶ
 εὐρείας λεκάνης, μελαίνης ἐκ πῆρ σικαζῆς τοῦ περιου-
 κλοῦντος δάσους. Ἐνταῦθα λοιπὸν ὁ πτωχὸς Ρίπ,
 ἐκ μέσου φωνῶν καὶ συρίζων, ἐκάλει τὸν κύνα αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὡς μόνον ἀπάντασιν ἠκούει πῶν κρυφίον σιωρῶ
 ἀνηρῶν καρζικῶν, οἱ τινες ἐπέβλιν ὀψηλὰ ἐν τῷ ἄερί
 πρὸς ἐρηρὸν δένδρον, ἐπικρατέμενον εὐήλιον κρημνοῦ καὶ
 ἄτινα ἄσπλην ἐν τῷ θεῖ αὐτῶν ἐρχίνοντο ὡσεὶ ἐλέ-
 πάντα ἄνω καὶ εὐπαικίοντα τὴν ἀσχηγανίαν τοῦ πτω-
 χου ἀνδρός. Ἦ εἶδε λοιπὸν γενέσθαι ἢ πρῶτῃ παρη-
 χέτο καὶ ὁ Ρίπ ἐλιουκτοναί, ἄτε στερηθεῖς τοῦ προ-
 γεύματος αὐτοῦ. Νὰ παραιτήσῃ τὸν κύνα καὶ τὸ πύ-
 ροβόλον αὐτοῦ, ἐλυπέτο, ἐφοβείτο, δὲ μήπως ἀπα-
 τήσῃ καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου δέν ἦτο
 δυνατὸν καὶ νὰ ληρώτῃ ἐν μέσῳ τῶν δασῶν. Ἐξί-
 νησε λοιπὸν τὴν κεφαλὴν, ἔρριψε τὸ ἐσχωριασμένον
 πυροβόλον ἐπὶ τῶν ὄρων καὶ μετὰ καρδίας πλήρους
 ταρχῆς καὶ ἀδημονίας ἐτόλμῃ πῆν πρὸς τὸν οἶκον
 ἄγρουσαν.

Πλησιάζων πρὸς τὴν κωμὴν ἀπῆντησε πλῆθος ἀν-
 θρώπων, ἀλλ' οὐδένα ἐξ ὧν ἐγνώριζε, τοῦθ' ὅπερ
 καὶ ἐξεπλήξε πῶς αὐτόν, ὅτι, ἐθεώρει ἑαυτὸν ὡς
 γνωρίζοντα τοὺς πάντας ἐν ταῖς πέρις. Καὶ ἡ ἐνδυμα-
 σία αὐτῶν πρὸς τούτους διέφερε κατὰ τὸν συρμόν,
 ἐκείνης, ἐν ἣ οὗτος ἦτο εἰθισμένος. Πᾶντες δ' ἐκετε-
 νοι μετ' ἴσων ἐνδείξεων ἐκπλήξεως ἔρριπτον τὰ βλέμ-
 ματὰ ἐπ' αὐτοῦ, διαρκῶς θωπεύοντες τὸ γένεον αὐ-
 τῶν. Ἡ ἀδίκκοπος ἐπὶ ἀνάληψις τῆς χειρονομίας, ταύ-
 τῆς εἶχε καταπέσει τὸν Ρίπ ἄκοντα νὰ πρῆξῃ τὸ
 αὐτό, ὅτε πρὸς ἐκπλήξιν αὐτοῦ εὔρεν ὅτι τὸ γένεον
 αὐτοῦ ἐκτῆσχετο μήκος ἐνός ποδός!

Εἰσῆλθεν ἤδη εἰς τοὺς προποδᾶς τοῦ χωρίου. Σω-
 ρὸς παιδιῶν ἀγνώστων παρεκλούθουν αὐτόν, κατα-
 συρίζοντα τοῦτον καὶ δεικνύοντα τὸ παλιὸν αὐτοῦ γε-
 νεον. Οἱ κύνες πρὸς τούτοις, ὡς οὐδένα ἀνεγνώριζεν
 ὡς παλαιὸν αὐτοῦ φίλον, ὤλκτρουν, αὐτοῦ διαβλίνον-
 τος. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ χωρίον ἦτο μεταβεβλημένον, ρε-
 γλιέτερον καὶ πολυπληθέστερον. Ἄπῃρνον σείρασι
 οἰκίαν, ἄς οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ἴδει καὶ τὰ ἰοῦ
 κεία δ' αὐτῷ κατασφύγια ἠρανίσθησαν. Ἐἶνα ὀνοματᾶ
 ὑπῆρχον ἄνωθεν τῶν θυρῶν — ἕξ ἕνα πρόσωπα ἐν ταῖς
 θυρίσι — τὸ πᾶν ἦτο ξέγον. Ἄπῃρ ὁ νοῦς ἠπάτα αὐ-
 τόν, ἠρῆσχετο δὲ ἀμφιβάλλον μήπως αὐτὸς τε οὗτος
 καὶ ὁ περὶ αὐτόν κόσμος κατεῖχοντο ὑπὸ γοητείας.

Βεβαίως τούτο ἦτο τὸ χωρίον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου εἰ-
 χεν ἀναχωρήσει μόνον τὴν προτεραίαν. Ἦκει ὑφῶντο
 τὰ ὄρη Κῆκασικῆ — ἐκεῖ εἰς τινὰ ἀπόστασιν ἔρρεεν
 τὸ ἀργυροῦς Οὐδσων, εὐρίσκειτο δ' ἀκριβῶς ἐν τῇ θέσει
 αὐτοῦ πᾶς λύφος καὶ πᾶσα κοιλὰς ὡς καὶ πρότερον.
 Ὁ Ρίπ ἐν περιπλοκῇ εὐρίσκειτο ἀσχηγανίαν — ἄ ἐξέτη
 ἢ σικλη πῆν παρελθούσαν νύκτα — ἐσκήρθη κατ' ἐαυ-
 τόν « ἐλευσίνως κατέστρεψε τὴν τάλαιπωρὸν κε-
 φαλήν μου! »

*) Ἰδε ἀριθ. 51, σελ. 745 — 747.

Μετὰ δυσκολίας κατώθησε γὰ εὖρον τὴν πρὸς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἵκουσαν πρὸς τὴν οἰκίαν μετὰ σιωπλήτου φόβου ἐπλησίασε. Ἄτε ἀγαμένων καθ' ἐκάστην στιγμήν ἡ ἀκούσθαι τὴν ῥέξαν φωνὴν τῆς κ. Βάν Γουίγκλ. Τὴν οἰκίαν εὖρε κατεστραμμένην, τὴν στέγην καταπεσρῶσαν, πᾶς θυρίδας τεθραυσμένας καὶ τὰς θύρας ἐξηγμένους τῶν στραγγίλων αὐτῶν. Κύων δὲ ἡμίθανός ἐκ τῆς πείνης καὶ ἔχων ὁμοιότητα πρὸς τὸν Λύκον ὑπεκρύπτετο περὶ αὐτήν. Ὁ Ρίπ ἐκάλεισεν αὐτὸν διὰ τοῦ ὀνόματος, ἀλλ' ὁ ἀκύλας ἐγούλλισεν, ἔδειξε τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ καὶ προῆλθε. Τοῦτο παύματα ἦτο ἀσπᾶστον τραυμά καὶ αὐτὸς ὁ κύων μου» ἐστένεζεν ὁ πτωχὸς Ρίπ καὶ ἔληθμονόησε, λοιπόν!»

Ἐπέσθην εἰς τὴν οἰκίαν ἤν, ἵνα εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἡ κ. Βάν Γουίγκλ ἐτήσκει πάντοτε ὑπερηφισμένην. ἦτο δὲ κενὴ, παραμελημένη καὶ φανερῶς ἐγκαταλειμμένη. Ἡ ἐρήμωσις αὐτῆ διεσκέδασε πᾶντας τοὺς σύζυγικούς αὐτοῦ φόβους, ἐσώγει μεγαλοφῶνας τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὰ μεμονωμένα δωμάτια ἤχρσαν ἐπὶ στιγμήν ἐκ τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ εἴτα γενικὴ πάλιν ἐπεκράτησε σιγή.

Ἦδη, ἐξελθὼν ἐν σπουδῇ, ἐσπευσεν εἰς τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ καταφύγιον, εἰς τὸν ξενῶνα τοῦ χωρίου, ἀλλὰ καὶ οὗτος ἐξηρακίσθη. Ἄντ' αὐτοῦ ἵστατο σαθρὸν ξύλινον κτίριον μετὰ μεγάλων χαιουσῶν θυρίδων, ὧν τιμεινῆσαν τεθραυσμένα καὶ διὰ παλαιῶν πύλων καὶ χιτωνίων ἐπιδιωρωμένα, ἀνῶθεν δὲ τῆς θύρας ὑπῆρχεν ἡ ἀνάχρωματιῶν ἐπιγραφή: «Ξενοδοχεῖον τῆς ἐνώσεως Ἰωνάθαν Δουλίτλ». Ἄντι τοῦ μεγάλου δένδρου, ὅπερ ἐχρησίμευεν εἰς τὸ γὰρ προφυλάττει τὸν ἡρεμὸν καὶ παλαιὸν ἐκεῖνον ὀλλανδικὸν ξενῶνα, τῶρα ὑψῆτο ἐκεῖ ὑψηλὴ καὶ γυμνὴ δοκός, φέρουσα τι ἐπὶ κορυφῆς ὅμοιον πρὸς ἐρυθρὴν νυκτερινὴν καλύπτραν, ἐντεῦθεν δ' ἐκυμάτιζε σημαία, ἐφ' ἧς ὑπῆρχε παρὰ δόξος σωρὸς ἀστέρων καὶ γραμμῶν· πᾶντα δὲ ταῦτα ἦσαν παρὰ δόξα καὶ ἀκατάληπτα. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἀνεγνώρισεν οὗτος ἐπὶ τῆς εἰκόνος τὸ πορροροῦν πρόσωπον τοῦ βασιλέως Γεωργίου, ὑπὸ τὰ ὅποιον, παλλᾶντες ἀκπαυόμενος, ἐκάλεισεν· ἀλλὰ καὶ ταῦτα παραδόξως ἦν μεταμειορωμένον. Τὰ ἐρυθροῦν φέρεμα ἀντικατέστη διὰ κυανοῦ καὶ χροσοειδοῦς, ἀντὶ σκίπτρου ζίφος ἐν τῇ χειρὶ ἐκρατεῖτο, ἡ κεφαλὴ ἦν κεκασμημένη διὰ πύλου τριγώνου, κάτωθεν δὲ ἐφαίνοντο διὰ μεγάλων χαρακτήρων αἱ λέξεις: Στρατηγὸς Οὐασιγατῶν.

Ἐπῆρχε μὲν, ὡς συνήθως, πλῆθος ἀνθρώπων περὶ τὴν θύραν, ἀλλ' οὐδεὶς ἐξ ὧν ὁ Ρίπ ἐνεθυμείτο. Καὶ αὐτὸς ὁ χαρακτήρ τοῦ λαοῦ ἐφαίνετο μεταβεβλημένος. Ἄντι τῆς συνήθους φλεγματικῆς καὶ τὸν ὕπνον προκαλοῦσῆς γαλήνης ἐπεκράτει πολυπράγμων τι, θεωρηθῶσας καὶ φιλονεικῶν ὕψος. Μάτην ἐζήτηε οὗτος τὸν σοφὸν Νικόλαον Βέδδερ μετὰ τοῦ εὐρέος αὐτοῦ προσώπου, τοῦ διπλοῦ πώγωνος καὶ τῆς κορυφῆς μακρᾶς καπνοσύριγγος, ἐκπέμποντα νέφη καπνοῦ ἐκ τοῦ καπνίσματος αὐτοῦ, ἀντὶ κενῶν ἀγορεύσεων, ἡ Βάν Μπούμελ, τὸν διδάσκαλον, ἀπαγγέλλοντα τὰ περιεχόμενα παλαιᾶς ἐφημερίδος. Ἄντι τούτων ὑπῆρχεν ἀνήρ

ἰσχνὸς καὶ χολερικός τὴν ὄψιν, τὰ θυλάκια πλήρη ἔχων γραμμῶν, εὐπαθῶς δημογροῶν περὶ τῶν δικαίων τῶν πολιτῶν, περὶ ἐκλογῶν τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου, περὶ ἐλευθερίας, περὶ τοῦ λόγου Μπᾶγκάρ, περὶ τῶν ἠρώων τοῦ 76, καὶ περὶ ἄλλων, ἅτινα διὰ τὸν ἐκθαμβὸν Βάν Γουίγκλ ἀπέτελλον τελείαν βαθυλωνίαν.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ρίπ, μετὰ τοῦ μακροῦ μίσθοπολιου γεγείου, τοῦ ἐσκωριασμένου κινηγετικῶ αὐτοῦ πυροβόλου, τῆς ἀλλοκότου αὐτοῦ ἐπιδημίας καὶ τοῦ πλήθους τῶν παρακλουθούτων αὐτὸν γυναικῶν καὶ παιδίων, προσεῖλκυσε τῆραχιστα τὴν παρασχὴν τῶν τοῦ οἰνοπωλείου πολιτικολόγων. Συναθεοισθέντες ὄθεν, ἐπεσκόπων αὐτὸν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν μετὰ μεγάλης περιεργείας, ὁ δὲ ῥήτωρ, προσπελάσας παρευθὺς καὶ σύρας αὐτὸν μικρὸν κατὰ μέρος, ἠρώτησεν: «Ἐπὶ ποίας μεριδίας ἐψήφισεν;» Ὁ Ρίπ ἠτένιζε μετ' ἀγνοίας βλακῶς. Ἐτερος δὲ βραχύσωμος ἀλλὰ πολυπλάγγμων ἀνθρωπίσκος, σύρας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βραχίσιου καὶ πατῶν ἐπὶ τῶν δακτύλων τοῦ ποδός, ἠρώτησεν αὐτὸν, ὁμιλῶν εἰς τὸ οὖς: «Εἰς ποσῶν τῶν δύο ἀνήκεν, εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ὀμοσπονδίας ἢ εἰς τοὺς δημοκρατικούς;» Ἐξ ἴσου ὁ Ρίπ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐνολήσῃ τὴν ἐρώτησιν, ὅτε γνωστῆς τῶν πραγμάτων καὶ σπουδαιότητα ἐπιδεικνύμενος γέρων εὐπατριδῆς, φέρων αἰχμηρὸν τρίγωνον πύλον, διέσχισε τὸ πλῆθος καὶ, χωρίζων αὐτὸ διὰ τῶν ἀγκῶνων, ἐνῶ διήρχετο, δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ, ἔστη πρὸ τοῦ Βάν Γουίγκλ, ἐνῶ ὁ εἰς τῶν βραχιόνων αὐτοῦ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς ὀσφύος ὁ δὲ ἕτερος ἐπὶ τῆς ῥάχδου αὐτοῦ καὶ, ὡσεὶ τῶν ὀσφυδερῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν καὶ τοῦ αἰχμηροῦ πύλου διεισδυόντων ἐν αὐτῇ τρύτῃ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, ἠρώτησε διὰ τόνου αὐστηροῦ: «Τίνος ἐνεκα προσῆλθεν εἰς τὴν ἐκλογὴν μετὰ τοῦ πυροβόλου ἐπὶ τῶν ὤμων καὶ μετὰ τοῦ παρακλουθούτος αὐτὸν ὄχλου, ἢ μήπως εἶχε σκοπὸν νὰ προκαλέσῃ ταραχὴν ἐν τῷ χωρίῳ;» «Ὀίμοι, κύριοι,» ἐφώνησεν ὁ Ρίπ ἐντρομὸς πως, «εἰμὶ ἀνὴρ πτωχὸς καὶ ἡσυχὸς αὐτόχθων, καὶ εὐπειθῆς ὑπήκοος τοῦ βασιλέως· ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ αὐτόν!»

Γενικὴ κραυγὴ ἠκούσθη τότε ἐκ τῶν παρισταμένων, «συντηρητικὸς εἶναι, συντηρητικὸς! κατὰ σκοπὸς! συγᾶς! διώξατε αὐτόν! ἀπαγάγετε αὐτόν!» Μετὰ δυσκολίας δὲ μόλις ὁ σπουδαιοφάνης ἐκεῖνος καὶ τὸν τρίγωνον πύλον φέρων ἀνὴρ κατώθησε νὰ ἐπαναγάγῃ τὴν τάξιν, ὅτε, δεκαπλασίαν αὐστηρότητα ἐμφαίνων διὰ τῆς συνοφρωσεως αὐτοῦ, ἠρώτησε καὶ πάλιν τὸν ἀγνωστον τοῦτον ταραξίαν, διὰ τί ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ποῖον ἐζήτηει; Ὁ ταλαίπωρος ταπεινὸς διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι οὐδὲν κακὸν εἶχε κατὰ νουν, ἀλλ' ἦλθεν ἐνταῦθα κπλῶς πρὸς ἀναζήτησιν τιῶν τῶν γειτόνων αὐτοῦ, οἵτινες συνεβίβον νὰ μένωσι περὶ τὸν ξενῶνα. «Καλῶς — ποιοὶ εἰσιν οὗτοι; εἰπέ τὰ ὀνόματα αὐτῶν».

Ὁ Ρίπ ἐσκέφθη καθ' ἑαυτὸν πρὸς στιγμήν καὶ εἴτα ἠρώτησε.

«Ποῦ εὐρίσκειται ὁ Νικόλαος Βέδδερ». Ἐπὶ τινος

στιγμῆς ἐπεκοιμήθη σιωπῇ, ὅτε γέρον διὰ λεπτοῦς καὶ ἀδυνάτου φωνῆς, ἀπέκρίθη: «Ὁ Νικόλαος Βέδδερ! ὦ! εἶναι ἀποθνήσκοντες πρὸ 18 ἡδὴ ἐτῶν! Ἐν τῷ νεκροτάφειφ τῆς ἐκκλησίας ὑπῆρχε ζυλίνη πλάξ, χρησιμεύουσα πρὸς περιγραφὴν τῶν κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἤδη ἐφθόρη καὶ κατεστράφη».

«Ποῦ εἶναι ὁ Μπρόμ Δούτσας;»

«Ὡ! οὗτος καπετᾶχθη εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ πολέμου· τινὲς λέγουσιν ὅτι ἐφονεύθη εἰς τὴν ἐφοδοὺ τοῦ Stony Point, ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ἐπνίγη κατὰ τινὰ θυσίαν πρὸ τοῦ Antony's nose. Ἄγνωστος ἐπακρίβως, ἀλλ' οὐδέποτε ἐπέστρεψε».

«Ποῦ εἶναι Βᾶν Μπούμελ, ὁ διδάσκαλος;»

«Καὶ οὗτος ἐπίσης ἐπῆγεν εἰς τοὺς πολέμους, ἥπο μέγας στρατηγὸς τῆς πολιτοφυλακῆς, τῶρα δ' εὐρισκεται ἐν τῷ συνεδρίῳ».

Ἡ καρδιὰ τοῦ Ρίπ ἐνεκρώθη ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν λυπηρῶν τούτων μεταβολῶν ἐν τῷ οἴκῳ καὶ παρὰ τοῖς φίλοις αὐτοῦ ὧς καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι εὐρέθη οὕτω μειωμένος ἐν τῷ κόσμῳ. Πρὸς τούτοις πᾶσα ἀπέντησις ἐξέπληττεν αὐτόν διότι ἀφῆρα εἰς ἐποχὰς λίαν ἀπομεμακρυσμένας καὶ εἰς συμβάντα, ἅτινα οὗτος οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ: πόλεμον, συνέδριον, Stony Point, δὲν εἶχε πλέον θάρρος ἵνα καὶ περὶ τῶν φίλων αὐτοῦ ἐξετάσῃ, ἀλλ' ἐκράζεν ἐν ἀπογνώσει: «Δὲν γνωρίζει λοιπὸν κανεὶς ἐνταῦθα τὸν Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ;»

«Ὡ! Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ! ἐφώνησαν δύο τρεῖς ὦ! ἴσάν νὰ μὴν τὸν ξέρουμε! Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ εἶναι ἐκεῖνος ποῦ ἀκουμβᾶ ἐκεῖ σ' τὸ δένδρον».

Ὁ Ρίπ, προβλέψας, παρετήρησεν ἀκριβῆς ἀντίτυπον ἑαυτοῦ, ὅταν ἀνῆλθε τὸ ὄρος, φανερῶς εἰς ἴσου ὀκνηρὸν καὶ βεβαίως ἐπίσης ρακένδυτον. Ἦδη λοιπὸν ὁ παλαιώτερος κατέληθη ὑπὸ πλήρους συγγίσεως. Ἀμφεβαλλὲ περὶ τῆς ἰδίας ταυτοτήτος καὶ περὶ τοῦ ἂν αὐτὸς ἦτο πράγματι ὁ ἴδιος ἢ ἕτερός τις. Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀμηχανίας αὐτοῦ ἠρωτήθη πρὸς τοῦ τρίγωνον πῖλον φερόντος ἀνδρός τις ἦτο καὶ πῖλον τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

«Ἐλα Θεέ μου» ἐφώνησεν οὗτος ἐξάλλος. «Δὲν εἶμαι ἐγὼ αὐτός — ἄλλος εἶμαι — ὁ ἐκεῖ πέραν εἶναι ὁ ἑαυτός μου — ἀλλ' ὄχι — ἄλλος θὰ ἦναι ἐκεῖνος μόνον φορεῖ τὰ ἰδικά μου ὑποδήματα. Χθὲς τὴν νύκτα ἤμουν ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀλλ' ἐκοιμήθηκα σ' τὸ ὄρος καὶ μοῦ ἀλλάξαν τὸ πυροβόλον καὶ ὅλα ἀλλάξαν καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἀλλάξα καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ πῶ τὸ ὄνομα μου!».

Οἱ παρθευρισκομένους ἤρξαντο ἤδη προσατενίζοντες ἀλλήλους, νεύοντες, ἀνταλλάσσοντες ὑπανιγμῶς διὰ τῶν βλεμμᾶτων καὶ τοὺς δακτύλους αὐτῶν ἐπὶ τῶν μετώπων κτυπῶντες. Πρὸς δὲ ἐψιθυρίζον νὰ κατὰλάβωσι τὸ πυροβόλον αὐτοῦ καὶ ἐμπόδισωσιν οὕτω τὸν γέροντα ἀπὸ τοῦ νὰ διαπραχῇ κακόν. Ἀλλ' εὐθύς ὡς τοῦτο ἐλέγχθη ὁ σπουδαιοφανὴς καὶ τρίγωνον πῖλον φερόν ἀνὴρ ἀπεσύρθη μετὰ τίνος σπουδῆς. Ἐν τῇ κρίσιμῳ ταύτῃ στιγμῇ γυνὴ ζωνρὰ καὶ χαρίεσσα συνωθεῖτο διὰ μέσου τοῦ πλήθους ἵνα ἴδῃ τὸν πολὺν ἄνδρα. Εἰς

τὴν ἀγκύλην ἐκοιτῆται παίδιον εὐσαρκόν, ὅπερ, ἐκφοβισθὲν ἐκ τῶν βλεμμᾶτων αὐτοῦ, ἤρξατο κρᾶζόν: «Σιωπῇ Ρίπ, ἐφώνησεν αὐτῇ, σιωπῇ ἀνοήτω, ὁ γέρον δὲν θὰ σε κλοποποιήσῃ». Ἦδ' ὄνομα τοῦ παιδίου, τὸ ὕψος τῆς μητρός, ὁ τόνος τῆς φωνῆς αὐτῆς, πάντα ἐξηγεῖσαν σεῖραν ἀναμνήσεων ἐν τῇ διανοῇ αὐτοῦ. «Ὅποιον εἶναι τὸ ὄνομα σου καλῆ μου γυναῖκα;» ἠρωτήσεν οὗτος.

«Τουθιθ Γκαρτενιερ!»

«Τὸ δὲ πατρικὸν σου ὄνομα;» Ἄλλο, ῥοτακισμόν ὕψος ὅτι «Ὡ! οὐκαί ποτε ἀνομιάζετο Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ, ἀλλ' εἶναι εἰκοσὶν ἔτη ἀφ' οὗ ἀναχωρήσεν ἀπὸ τοῦ σπῆτι μετὰ τὸ πυροβόλον τοῦ καὶ οὐδέποτε πλέον ἠκούσθη τι περὶ αὐτοῦ ὁ σκύλος αὐτοῦ ἐπέστρεψε μόνος, ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤθευρε ἂν ἠυτοκτενήσεν ἢ ἂν τὸν ἦσαν οἱ Ἴνδοι. Ἐγὼ ἤμουν τότε μικρὸ κορίτσι».

«Πῶς, μὴ μόνη ἐρωτήσις ἐναπέλειπε τῷ Ρίπ, ἦν ἀπῆλθινε διὰ φωνῆς τραυλιζούσης;

«Ποῦ εἶναι ἡ μητέρα σου;»

«Ὡ! καὶ αὐτὴ ἀπέθανεν ἰδιόγυτον καιρὸν κατόπιν ἀπ' αὐτὰ μὴ μὲρα θυμῶσε μετ' ἐναντ' αὐτῶς τοὺς ὀδερπόρους τῆς Νέας Ἀγγλίας, ἐσπᾶσε λοιπὸν μὴ φλέβῃ τῆς καὶ ἀπέθανεν».

Ἐπὶ τῇ πληροφορίᾳ ταύτῃ ἀνέλαυσε τοὺς ἐλάχιστον μικρὰ ἀκτίς παρηγορίας. Ὁ ἀγαθὸς ἀνὴρ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ κρατηθῇ περισσύτερον. Ἠρπᾶσε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μετὰ τοῦ παιδίου ἐπὶ τῆς ἀγκύλης.

«Εἶμαι πατέρας σου!» ἐφώνησεν, ἂν Νεὸς Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ ποτε — γέρον Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ τῶρα! Δὲν γνωρίζει κανεὶς τὸν Ρίπ Βᾶν Γουίγκλ;

Πάντες ἴσταντο ἐκθαμβοί, μέχρις οὗ γράτα, κλυ νιζομένη διὰ μέσου τοῦ πλήθους, ὅτε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτῆς καὶ παρατήρησασα κατέβηεν ταῦς τῆς πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον ἐκείνου, ἐφώνησεν: «Εἶναι ὁ Ρίπ, ἔτσι με φαίνεται, αὐτὸς εἶναι! Καλῶς μὲς ἤλθες πάλιν παλαιῆ γείτονα. Μὴ ποῦ ἦσθ κατὰ τὸ δίκαστημα τῶν εἰκοσι τούτων ἐτῶν;»

Ὁ Ρίπ ἀφηγήθη πᾶραυτὰ τὰ πάντα, καθόσον ὀλοκλήρον τὸ δίκαστημα τῶν εἰκοσὶν ἐτῶν παρεῆλθε δι' αὐτόν ὡς μὴ μόνη νύξ· οἱ γείτονες ἐθαύμαζον, ἀκούοντες ταῦτα· τινὲς ἐνευσον πρὸς ἀλλήλους καὶ ἤγγιζόν διὰ τῆς γλώσσης αὐτῶν τὰς παρεῖς· ὁ δὲ ἀγέρωχος ἀνὴρ, ὁ τὸν τρίγωνον φερόν πῖλον, ὅστις, τοῦ τρόμου διασκεδασθέντος ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πῆδον, ἐποίησα μυσφασμούς διὰ τοῦ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀνίει τὴν κεφαλὴν, ὅτε γενικῆ ἐπῆλθε κίνησις τῶν κερφαίων ἐν τῇ ομηγύρει.

(Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τῶν τοῦ Washington Irving)

ΟΛΓΑ ΑΛΑΞΑΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η θερμοκρασία τῆς θηρασιλλίας... Η θερμοκρασία τῆς θηρασιλλίας... Η θερμοκρασία τῆς θηρασιλλίας...

Εκ τῆς τοιαύτης γενικῆς διαμορφώσεως τῆς χώρας ὁ κ. d' Araujo ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι προκειμένου περὶ τῆς διανομῆς τῶν μετεωρολογικῶν φαινομένων...

1) Βλέπε ἀριθμ. 51, ἐν σελ. 1012 — 1014.
2) Περί τῆς ἐπιρροᾶσεως τῶν θαλασσίων ῥευμάτων ἐπὶ τῆς κλιματολογικῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων χωρῶν...

Ἐπὶ τοῦτοις, ὁ συγγραφεὺς ἄπεται εἰδικώτερον τῆς κλιματολογικῆς καταστάσεως τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμαζόνος...

Τὸ δὲ μετεωρολογικὸν ἔτος περιλαμβάνει ἐν τῇ ζώνῃ τοῦ ἄνω Ἀμαζόνος κατὰ τὸν Draenerl δύο διακεκριμένας ἀπ' ἀλλήλων ἐποχάς...

Τὴν γλαυκότητα τοῦ κλίματος τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμαζόνος ὁμοιογενῆ καὶ πάντως οἱ λοιποὶ παρατηροῦνται...

δροσερότης των νυκτών, ότι αυτή είνε σχετικῶς ταπεινή εἰς διάφορα σημεῖα τῆς κοιλάδος ταύτης, οἷον ἐν Vizeu, πόλει τῆς Para, κειμένη 10¹ 22 πρὸς νότον τοῦ ἰσημερινοῦ, ἢς ἡ ὑψίστη θερμοκρασία τοῦ δεκαεβδίου δὲν ὑπερβαίνει τοὺς 29⁰, 8, καὶ ἐν τῇ ὑψηλῇ Madeira, ἢς ἡ μέση θερμοκρασία ἐξισοῦται πρὸς 26⁰ ἢ δε μέση ὑψοσία κύμαινεται μεταξύ 80⁰ καὶ 1000⁰, καὶ ἐν ἡ ἡ ὑψίστη σημειωθείσα θερμοκρασία ἀνέρχεται εἰς 39⁰, 5, ἐνῶ καὶ ἐν Παρισίοις ἐπισημειώθησαν 40⁰.

Κατὰ τὸν κ. Pinkas, ἀρχιμηχανικόν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ προεκβλήθεντος ἀπὸ Madeira εἰς Μαριού, τὰς νύκτας τῶν μηνῶν μαρτίου, ἀπριλίου καὶ μαΐου λαμβάνουσι χώραν αἰθνηδοὶ καταψύξει, γνωσταὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα *friagem*, αἵτινες δέον κατ' αὐτὸν ν' ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν ταχεία θερμανσίν τῆς ἐν ἐπαφῇ μετὰ τοῦ εδάφους στήλης τοῦ ἀέρος, ἥτις αἰθνης, ἀνυψουμένη, προκαλεῖ αἰθνηδοὶ εἰσόρμησιν τοῦ κατεψυγμένου ἀέρος τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν Ἄνδεων. Τὸ φαινόμενον τοῦτο ἄλλως τε παρατηρεῖται εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἀπαθῶν τῶν μεσημβρινῶν τῆς Βραζιλίας χωρῶν.

Ἐπι τοῦτοις ὁ συγγραφεὺς μεταβαίνει εἰς πολλοῦ λόγου ἀξίαν ἐξέτασιν τῆς κλιματολογικῆς καταστάσεως τῶν λοιπῶν τῆς Βραζιλίας χωρῶν, περὶ ὧν ἀδύνατον ἡμῖν εἶνε νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐλλείψει χώρου ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει τῆς σήμερον.

Πρὸ μηνός περὶ τοῦ ἐπανερχόμενοι ἐν ταῖς στήλαις ταύταις εἰς τὰ ἐσχάτως γενόμενα ὑπὸ τοῦ κ. de Mély πειράματα τῆς θεραπείας τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου, ἀνεγράψαμεν συντόμως τὴν ὑπ' αὐτοῦ γενομένην ἀνακοίνωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν τῶν Παρισίων κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 30)11 δεπτεμβρίου 81 ἔ. 1) Σήμερον συμπληροῦμεν τὰ τότε ἀναγραφέντα δημοσιεύοντες αὐτολεξεῖ τὰ σχετικὰ πρὸς ἐκεῖνα χωρία τοῦ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν παρουσιασθέντος ὑπὸ τοῦ κ. de Mély ὑπομνήματος περὶ τῶν νέων αὐτοῦ πρὸς θεραπείαν τῆς ξηροφυλλίας πειραμάτων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς θεραπείας, περὶ ὧν ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ ὀμιλήσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, λέγει ὁ κ. de Mély, ἐξηλέγχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Couanou, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς γεωργίας, καὶ ὑπὸ τοῦ κ. de la Molère, γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐταιρίας Λυών. Συνεπεία τῆς ἐπισκέψεως αὐτῶν, τὸ ὑπουργεῖον τῆς γεωργίας πύδοκκε νὰ μοι γράψῃ ὅτι τὰ ἐμὰ πειράματα παρουσιάζον ἱκανὸν ἐνδιαφέρον ὥστε νὰ ἐξακολουθήσωσι, ὅτι δὲ ἀνέθετον εἰς τὸν κ. Δρ. Crolas, τῷ Πανεπιστημίου τῆς Λυών, νὰ συνεννοηθῇ μετ' ἐμοῦ πρὸς ὀργάνωσιν νέων πειραμάτων. Ἐν διαφόροις ἄλλως τόποις ἐφηγομένη ἦδη ἢ ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθείσα μέθοδος, ἀλλ' ἰδίᾳ πολῦτιμος ἐστὶ ἡ γνώσις τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἐν Καμπανία. Ἐκεῖ εὐρισκόμεθα πρὸ καταστάσεως ὅλας ἐξαιρετικῆς. Τῷ ὄντι, ἐνῶ τὸ δῦσθημα τῶν ριζιδίων (*système radiculaire*) συνήθους κλίματος ἐν τῇ κεντρικῇ Γαλλίᾳ ἔχει βῆρος μέχρι 475 γραμμαρίων, ἐν Καμπανία τὰ μᾶλλον ἀνεπτυγμένα κλήματα

παρέχουσι μίαν 3 γρμ. ῥιζιδίων πλάκωσι λοιπὸν ἰσῶς ἐνταῦθα σοβαροὶ φόβοι ἀσφυξίας τὴν στιγμήν ναύτην ἐκτελοῦνται ἐν Ἐρναγ πειράματα ὅσα τὸ δυνατὸν ἐπιστημονικῶς, τούτων τὸ ἀποτελεσματὰ καταστήσωμεν ἡμῖν γνωστὸν προσεχῶς.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ κατὰ τὸ προηγουμένον, ἐξετέλεσα δύο θεραπείας διὰ 220 γρμ. μίγματος, ἦτοι δι' 22 γρμ. πετρελαίου (*schiste lampant*). Ὁ κλάδος, ὃν παρουσιάζω τῇ Ἀκαδημίᾳ, ὃ ἀποδείξῃ αὐτῇ τὴν ἀναμφισβήτητον ῥαμὴν τῆς ἀμπέλου, ἥτις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τῶν εὐρωστότερον ἐγκεκέντριζμένων ἀμπέλων. Πρὸς μεγάλην μου λύτην ἀδυνατὸν νὰ ὀμιλήσω περὶ τῆς συγκομιδῆς, διότι τὸ ἐφ' οὗ ἐξετέλουν τὰ ἐμὰ πειράματα τμήμα κατεστράφη ὀλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ τυφῶνος τῆς 12)21 αὐγούστου, τὴν παραμονὴν τοῦ τρυγητοῦ.

Ἄλλὰ πλὴν τῆς θεραπείας, ἣν θὰ καλέσω τὰ κ τ ι κ ἡ ν (*normal*), ἐνόμισα ὅτι ἀναγκαῖον ἦτο νὰ γνωρίσω τὴν ἐντασίν τῆς ἀντοχῆς τῆς ἀμπέλου εἰς τὰς ἀναθυμιάσεις τοῦ κατὰ ταύτην χρησιμοποιουμένου πετρελαίου, πρὸς τοῦτο δὲ ἐνηργησα ἐπὶ αἰθιμοῦ τινος κλιμάτων διὰ 2 χιλιογράμμων, 1750, 1500, 1250, καὶ 1000 γραμμαρίων μίγματος, ἦτοι διὰ 200, 175, 150, 125 καὶ 100 γρμ. πετρελαίου. Ὁ κλάδος, ὃν παρουσιάζω τῇ Ἀκαδημίᾳ, ἀνήκει εἰς κλίμα θεραπευθὲν διὰ 200 γρμ. κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἰουνίου μηνός. Ἐδλάστως θαυμασιῶς, ἀριθμοῦνται δὲ ἐπ' αὐτοῦ 17 κλάδοι καὶ 18 βότρυες σταφυλῆς. Ἡ φύσις φαίνεται μάλιστα οἷον εὐθελοῦσα νὰ ἐπιθεωρηθῇ τὸ ἐμὸν πείραμα, διότι εὐρον παρὰ τὸν ποδὰ μάλιστα αὐτοῦ οὔτον τοῦ κλάδου τεμάχιον τύφῆς ἰ βρογγυμένης διὰ πετρελαίου διαμπερῆς διατρηθὲν ὑπὸ τινος ριζιδίου.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ξηροφυλλίαν, βεβαίω σήμερον ὅτι ἐν τοῖς κλήμασι τῶν ἐσχάτων (*ceps témoinis*) δεῖραι ἐντόμων κατέρχονται, ἀκολουθοῦσαι τὰς ὑπαγάγας τῶν ριζῶν, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ εδάφους πρὸς τὰ πέρατα αὐτῶν οὐδε ἶχνος ριζιδίου ὑπολείπεται. . . . Ἐν τῷ ἐπὶ δύο περιόδους θεραπευθένῳ τμήματι, ὅπερ ἀνέλαβε τὴν θαυμάσιαν αὐτοῦ ὄψιν, εὐρισκονται ἐπὶ τῶν νέων ριζῶν ἀνά ἐν ἡ δύο κεντήματα προσομοία ὅπαῖς διὰ βελόνης, βεβαίω ὀφειλόμενα εἰς τὴν ξηροφυλλίαν, ἀλλ' οὐδὲν ἐν αὐτοῖς ἠδυνήθην ν' ἀνακαλύψω ἐντομόν. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰ ριζίδια, ταῦτα εἶνε ὀλοσχερῶς ἀνεπαθᾶ, ἀνευ ὀδοντιᾶς παραμορφώσεως καὶ φέρουσι τὸ μικρὸν αὐτῶν λευκὸν ἄκρον. Τὰ δι' ἰσχυρῶν δόσεων θεραπευόμενα

1) Περὶ τῆς ὑπ' αὐτοῦ χρησιμοποιηθείσης τύρφης, ἡ κ. de Mély ὑποσημαίνει ἐν τῷ ὑπομνήματι αὐτοῦ ὅτι κατὰ βῆρος τῆς τύρφης (*mousse de tourbe*), τὰ τοσοῦτον γράμμα ἐν τοῖς νωρικαντικῶς ἡμῶν ἰπποστασίαις, ἅτινα τοσοῦτον καλῶς ἀπορροφῶσι τὰ ὕδα τῶν ριζῶν, ἅτινα τοσοῦτον ἐντελῶς συσσωματωσὶ τὰ ἀμμωνιακὰ ἄλαττα, ὥστε ν' ἀπορροφῶσιν αὐτὰ ἐν τοῖς πόροις αὐτῶν καὶ ν' ἀποβαίνουσι σχεδὸν ἀντιστηπικὰ, ἐρανήσαν μοι ἐνδεδειγμένα. Εἶτα ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῆς μετὰ τῶν δύο εἰδῶν τοῦ πετρελαίου τοῦ *schiste* καὶ τοῦ *pétrole* ποσότημασ τὸ *schiste*, διότι ἐφαίνετό μοι ἥττον κικαθαρισμένον, καὶ διότι ἐσκέπηην ὅτι ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ἠδύνατο νὰ προσερχθῆται καὶ ἐκ τῆς σμῆς, ἥτις εἶδα νὰ εἶνε ἐν τῷ σμῆδι ὡκ τ ις (*insectifuge*), καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἐν αἰορήσει εὐρισκόμενων ἀρυκτῶν ὕλων, βεβαίως τοξικῶν, ἀλλκαλοειδῶν ἢ πυριτικῶν βῆσεων. *

1) Βλέπε Ἐβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως ἀρ. 48, ἐν σελ. 954, στῆλ. 1—2.

πραγματεύσεις αὐτῆς μάλιστα τοσοῦτον φαίνονται προημένα, ὥστε τὸ ἐπιπέδιον τῆς κυβερνήσεως ὄργανον, ἄρα τὸν τόπον καὶ πάντα αὐτὰς πᾶσι, ἐκχώρησεν, ἢ μὴ αὐτὴ πρόκειται, περὶ γενικῆς τροπῆς καὶ ἐνοποιήσεως τοῦ δημοσίου χρέους, συνεπαγομένην προαρχίαν ἀναγκούσιον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, περὶ διακανονίσεως τῆς νομισματικῆς κυκλοφορίας διὰ τῆς ἐπιρρώσεως τοῦ πιστωτικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς χώρας καὶ περὶ βαθμιαίας ἀρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς, βάσιν πάντων τούτων ἔχόντων τὴν ἐγκρίσιν τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς δημολογηθέντος δανείου τῆς κεφαλαιώσεως τῶν τόκων, τοῦ ὁποίου τὸ ἐκδοθὲν μέρος θὰ περιλαμβάνετο ἐν τῇ συνόλῳ τῶν ἐνοποιησόμενων χρεῶν παρασῶν ἅμα τὴν προαρχίαν πληροφορίαν, ὅτι αἱ μέχρι τοῦδε διεξαχθεῖσαι διαπραγματεύσεις ἐπιχειροῦν τὴν κατ' ἀρχὴν συνεγγύησιν. Αἱ λοιπομέρειαι τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου σχεδίου μαρτυροῦν, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ῥημάτων, ἀναγκασμένων μὲν νὰ ἐπενέγκωσι προσωρινῶν τινα βελτιώσιν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως, κυκλοφορούντων ὅμως εἰς τὸ μέλλον ἐπακόλουθα πολλῶν ὑψηλοτάμενων νῦν δυσχερεσιῶν δεινότερα, ἀλλ' οὐδὲ περὶ ἀσφαλούς μὲν διακανονίσεως τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, τοιαύτης ὅμως ὥστε νὰ πειρώσῃ τὴν οἰκονομικὴν τιμὴν τῆς χώρας, ἢ νὰ ἀποστηρίξῃ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἀκεραιότητα, ἢ καὶ νὰ διακολλήσῃ τὴν εἰς τὸ ἔξῃς ἀνάπτυξιν τοῦ ἔθνους κατὰ τὰς θηκῆς καὶ πολιτικῆς αὐτοῦ ἀνάγκας, ὅτι δὲ τούναντιον τὸ ὑπουργεῖον Σωτηροπούλου παρεσκέυασε πρόγραμμα, αὐτὴ ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἐπέφερε μὲν τὴν πλήρη καὶ ὀριστικὴν τοῦ κράτους οἰκονομικὴν παλινόρθωσιν, θὰ ἦτο δὲ ἀπὸ ἀλλοτρίων πάντων ἐκείνων τῶν ἀτόπων, ἅπαντα τὴν οἰκονομικὴν τιμὴν τὴν πολιτικὴν ἀκεραιότητα τὴν τὸ μέλλον τοῦ βασιλείου ἀπειλόνητα, ἀποτελούσιν τὴν βάσιν τῶν προγραμμάτων τῶν ἐκτός τῆς ἀρχῆς πολιτικῶν μερίδων. Ἀτυχῶς ὅμως τὰ προσόντα ταῦτα οὐδαμῶς μεταβάλλουσι τὴν ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου στάσιν τῶν ἡγετῶν τῆς πολιτικῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐμμενόντων πεισματωδῶς ἐν τῇ ἀδιαιτάκτῳ αὐτῶν πολέμῳ πρὸς τὴν κυβέρνησιν καὶ διὰ πάντος μέσου πειρωμένων νὰ ἐξουδετερώσωσι τὴν ἐνδεχομένην ἐπιπτώσιν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους καὶ ἐπὶ τοῦ δημοσίου πνεύματος ἐπιδρασεῖν τῆς ὑπὸ τοῦ Στέμματος ἐκφρασθεῖσης καὶ ἐπιστημολογίας, ὅτι ἐν τῇ ἐναρκτησίῳ λόγῳ τῆς προσηγορευτέρας ἐκφρασθεῖσης, γνήσιος περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς νομοθετικῆς κινήσεως τοῦ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ βασιλικῆς διατάγματος δημολογηθέντος δανείου τῆς κεφαλαιώσεως καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ὑπουργείου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, εἰ τοῦτο, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸν ἐλεγχὸν τῆς Βουλῆς, ἐκρίνετο ἀναποκρινόμενον εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐνεστώσων περιστάσεων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὰ δημοσιονομικὰ ὄργανα τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πολιτικῶν ἐξαντλοῦσι πάντα τὰ ἀποταμιεύματα τῆς περὶ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν δημοκρατικῆς λογοκοπίας αὐτῶν καὶ οὐ παύουσι κινεῖσθαι, ὅτι ἐπιβουλοῦσι προθέσει ἀπειλοῦσι τὸ κοινὸν βουλευτικὸν πολιτικὸν τοῦ τόπου, ὅτι ἡ Βουλὴ ὀφείλει νὰ κωφεύσῃ πρὸς πᾶσαν εἰσήγησιν, καὶ ἂν

ἐν προδότης τὰ ἄρθρα εἰσηγηται, καὶ μὴδὲν ἄλλο ἐξετάζουσα, ν' ἀπέλθῃ παρὰ τὸν τόπον ἐνοχίας, οἵτινες ἄνευ ἐπαρχικῶν κοινὸν βουλευτικῶν ἐπὶ τὸν ἐλεγχὸν τῆς μελετήσεως ἐπιβιβαστέον τὰς ἐνεστώσας τοῦ τόπου ἀνάγκας, ἢ τὴν ἰδίαν νὰ συνεγνωθῆσιν κατ' ἀρχὴν μετὰ τῶν πιστωτῶν τοῦ κράτους περὶ ἀσφαλούς καὶ ἐν τῆσὺν ὀικονομικῆς ἀνορθώσεως ἐπιπέδου νὰ ἐπιπέδωσιν, ὅτι παρεσκέυασαν ὑπομνηστικὸν σχεδίου τῆς ἀνορθώσεως ταύτης καὶ ἐπὶ τελούσιν ἔχον τὸ ἐγκληματικὸν ἄρθρον νὰ πιστεύωσιν, ὅτι οἱ τοῦ ἔθνους ἀντιπροσώποι, ἢ οἱ ἄλλοι, νὰ ἐξετάσωσι τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ἢ νὰ καταδείξωσι τὰ πλημμελῆ αὐτοῦ ἢ νὰ παραστήσωσι τὰς ἰδέας αὐτῶν πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ καὶ ὑποστήσῃ τὸν τόπον. — Ἐν τῇ τοιαύτῃ στάσει διατρέχει ἰδίᾳ ὁ κ. Τρικοῦπης, κατώτερος αὐτοῦ δεικνυμένος καὶ εἰς τοσοῦτον παραδρομένος ὑπὸ τῶν βελγητῶν τῆς ἀρχῆς, ὥστε νὰ διαγράψῃ αὐτὸν ἐν τῇ ἐπαγαλαμβασίῳ τῆς ἐργασίας αὐτῆς Βουλῆς ὁδὸν ἐναντίαν ὅλως τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἀρχῶν περὶ τῆς προεποσῆς ἐν τῇ οἰκονομικῇ ζητήματι πολιτικῆς τῶν κομμάτων. — Οὕτω, ἡ ἴσχυρῶν τὰ ἴδια κινήματα περὶ ἀποκλεισμοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ ζητήματος ἀπὸ τοῦ κομματικοῦ ἀντιλήθην, ἐννοεῖ νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ τῇ κυβερνήσει νὰ ἐκθέσῃ πρὸ τῆς Βουλῆς τὸ πρόγραμμα αὐτῆς, ὅπερ, φαίνεται, φοβεῖται, ὅτι δύναται νὰ πορίσῃ αὐτῇ τὴν ἐπιδοκιμασίαν καὶ ὑποστήσῃ τὴν ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ, εἰς ζήτημα ἐπιδοκίμησης προάγων τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ν' ἀναγκασθῇ αὐτὴν νὰ καταλίπῃ τὴν ἀρχὴν, ὅτε θὰ ἐπιτρέπετο αὐτῷ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν ἐργασίαν τῶν νῦν ὑπουργῶν, ὧν τὸ πρόγραμμα ἐν τισὶ σημείοις ἤρξθη κατὰ τὸ φαίνόμενον υιοθετῶν καὶ ὡς οἰκείον κινήτων. — Ἐννοεῖ ὁμοίως διὰ νέων ὑπουργικῶν κρίσεων νὰ δεινῶν ἐπὶ μᾶλλον τὴν ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐνεστώσαν δεινότητα προαχθεῖσαν κατάστασιν, ἐννοεῖ, ἐκμεταλλευόμενος ἐπὶ τῆς ἰδέας, ὅς ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ ψευθεσίῳ ἐλπίδι τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀποτροπῆς τῆς ἐνδοκίμησης ἢ τῆς κρίσεως, νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπολύτως δεσποζὼν τῶν τυχῶν τῆς χώρας, ἐννοεῖ βίᾳ νὰ κατακτήσῃ τὸ μονοπώλιον τῆς ἀρχῆς, οὐδαμῶς φροντίζων, εἰ αἱ σημεριναὶ αὐτοῦ ἰδέαι, ἐναντίαι ὅλως κατ' οὐσίαν τῶν ἐν τῇ ἐκλογικῇ αὐτοῦ προγράμματι τῆς 3ης μαΐου ἀναγεγραμμένων, ἐπιδοκιμαζόνται ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὡς τῶν συνταγματικῶν δὲ δικαιωμάτων τοῦ ὁποίου, ὡς εἶπεν ἀπειλομένον, λέγει ὅτι ἀμύεται. — Ἀλλ' ἐλπίζομεν, ὅτι ὑπὸ τῆς αὐτῆς φιλαρχίας δὲν ἐμφοροῦνται καὶ πάντα τὰ μέλη τῆς μεγάλης μερίδος τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις μὴ μὲν γνῶμη καὶ καρδία ὑπεστήριξε τὸν ἡγέτην αὐτῆς, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐφαίνετο ἐργαζόμενος συνοδῶ τῇ ἐντολῇ, ἢν παρὰ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν ἔλαβον, ὅτε ἐπέμψθησαν, ἢνα ἐκπροσωπηθῶσιν αὐτοὶ ἐν τῇ νομοθετικῇ ταῦ κράτους ἐργασίᾳ, ἀλλ' ἢ ὅσοι δὲν δύναται ἄνευ ὀλεθρίας καὶ ἀληθῆς ἀντισυνταγματικῆς ἀνακολούθησιν νὰ παρασῶν τὴν συνδρομὴν αὐτῆς εἰς διαπραξίαν τῶν ἐναχτιῶν ἢ ὅτι ἢ ἐντολῶν αὐτῶν ὄριζεν. — Ἐπειτα οὐδὲν βεβαίως τὸν πρόην προωθητικὸν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς νίκης αὐτοῦ θὰ ἦτο ἢ ἄμεσος

πρόκλησις αὐτοῦ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. Τούναντιον ἐκ τῆς ἐπιδοκιμασίας, δι' ἧς τὸ Στέμμα περιβάλλει τὰ μέτρα, τὰ τε συντελεσθέντα καὶ τὰ μελετώμενα τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως, πιθανώτερον φαίνεται ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἀποδειχθῆ ἄδύνατος ἢ μετὰ τῆς παρούσης Βουλῆς συνέστασις τῆς κυβερνήσεως, ἢ ταῦτα θὰ παρείχετο ἢ διαλύσει ἢ θὰ συνειροτέτο ὑπηρεσιακὸν ὑπουργεῖον πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, αἵτινες, γινόμεναι ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἀπὸ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς τελευταίας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς φυγῆς τοῦ κ. Τορκούση ἐντυπώσεως, ἀμφίβολον εἶναι ὅτι θὰ παρείχον αὐτῷ ἀποτέλεσμα ἀνάλογον τοῦ τῆς 3ης μαΐου. — Ἐλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι οἱ συνετώτεροι τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ δὲν θ' ἀκολουθήσωσι τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν ἐν τῇ πολλαχῶς πλημμελεῖ ταύτη πολιτικῇ αὐτοῦ.

Τῇ παρελθούσῃ παρασκευῇ, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν αἱτίες ἢ πρώτη σύνθεσις τῆς ἐδόξης βουλευτικῆς περιόδου τῆς Σοβράνι, ὁ ἡγεμονικός δὲ λόγος, δι' οὗ ἐκινήθη ἡ ἐφαρξίς, φαίνεται διὰ τῆς ψυχρότητος, ἥτις διαπνέει αὐτὸν ὅλον, μάλιστα δὲ τὴν φράσιν «μετ' εὐαρεσκείας βλέπω ὅτι ὁ ἀγαπητός μου λαὸς πάλιν ἐπέδειξε τὴν πρὸς τὴν κυβέρνησίν μου ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ», κυρῶν μᾶλλον ἢ ἀναγρῶν τὰ μετ' ἐπιτάσεως παρὰ πάσας τὰς ἡμιμισήτους διαγυῖσεις θυλλοσύμενα πάντοτε, ὅτι ὁ ἡγεμὼν βαρέως φέρει τὴν ἐν τῇ ἀρχῇ παρουσίαν τοῦ κ. Σταμπούλωφ, ἅτε διὰ μὲν τὸ αὐταρχικὸν αὐτοῦ τιτρώσκοντος καθ' ἑκάστην τὸ ἡγεμονικὸν γόντρον, διὰ δὲ τῆς θραδείας ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς αὐτοῦ πολιτικῆς ζωῆς κῶς μὲν δυσχεραίνοντος τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ εἰς τὰς ἐλληνας καὶ καλλένδας πάντοτε ἀναδύλοντος τὴν νομιμοποίησιν αὐτῆς, ἐσωτερικῶς δὲ καὶ διακυβεύοντος αὐτὴν. — Ὅταν μάλιστα ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ αἰσθητότατη αὐτῆ ἐλλείψις τῆς θερμοτήτος, ἥτις ἐξαρκιτήριξε τοὺς προτέρους ἡγεμονικούς λόγους, ὀφείλεται πάντως εἰς τὰς διαρθώσεις, ἅς ὁ πρίγκιψ Φερδινάνδος ἐπὶ τῷ ὑπὸ τοῦ κ. Σταμπούλωφ ὑποβληθέντος αὐτῷ πρότερον σχεδίου τοῦ λόγου, ὅστις, ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ κατὰ τὰ συνταγματικὰ ἔθιμα συντασσόμενος, δὲν ἠδύνατο φυσικῶς νὰ εἶνε οἰκοθεν εἰς τοιαύτην ψυχρότητα ἐμβεβαπτισμένος, πειθόμεθα ἐπι μᾶλλον περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ συμπέρασματος, ὅπερ συνηγάγομεν ἐκ τῆς συνηθέσεως, ἢν ὁρίτως ἀντιπρόσωπος εὐρωπαϊκῆς ἐφημερίδος εἶχε πρὸς τὸν κ. Σταμπούλωφ, ἀντιπαντὸς ἀλλοῦ ἀρκεσθέντα νὰ διλώσῃ ὅτι ἀγνοεῖ μὲν εἰ ὁ ἡγεμὼν δυσμενῶς διακρίεται πρὸς αὐτόν, ἢν τοῦτο ὅμως συμβαίη, μόνον τὸ συμφέρον αὐτοῦ θὰ ἐδύλαπεν, αὐτοῦ (τοῦ κ. Σταμπούλωφ) μηδέποτε θηρηθέντος τὴν ἡγεμονικὴν εἴνοιαν. — Οὐχ ἥττον ἢ περαιτέρω τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν πορεύει καὶ ἡ στάσις τῆς κυβερνήσεως ἀπέναντι τῆς ἀντιπολιτευσεως θὰ παράσχη ἡμῖν πιθανῶς στοιχεῖα ὑψηλοτέρως ἐκτιμώσεως τῆς θέσεως τοῦ βουλγάρου πρωθυπουργοῦ, καθ' οὗ ἤρξαντο αὐτῆς ἐπιτιθέμενοι καὶ οἱ Ζαγκωφίζοντες, διὰ τοῦ τελευταίου αὐτῶν κινήματος διαχωρίζοντες τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον ἀπὸ τῆς στάσεως αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, πρὸς ὃν νῦν διαλλακτικώτερον ἔχουσιν, ὅπερ ἴσως ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ὑποπτεύσωμεν τροπὴν τινα

σχετικῶν καὶ ἐν τῇ ρωσικῇ πολιτικῇ, ἥτις θὰ ἠδύνατο νὰ προέκυπταν ἐκ τῆς συντελουμένης ἀστρογρωσικῆς προσεγγίσεως. —

Καίτοι ἡ διομολογηθεῖσα ἤδη ἀστροσερβικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις ἦγεν ἱκανῶς τῶν ἀφορμῶν, ἐξ ὧν τῶς προέκυπτον αἱ ἀδιέλπτοι ἐκείναι ἀνταγκλήσεις τῆς δημοσιογραφίας καὶ τῶν κυβερνήσεων τῶν δύο ἰσχυρῶν κρατῶν, αἱ ἀστροσερβικαὶ σχέσεις αὐτῶν φαίνονται διερχόμεναι νέαν περιόδον δοκιμασίας. — Ἡ δοκιμασία αὕτη εἶναι τόσῳ κρισιμώτερον τῶν προτέρων, ὅσῳ προέρχεται, οὐκέτι, ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ἀστροσερβικῶν οικονομικῶν συμφερόντων, ἀτινα ἐπὶ τέλους ἔτυχον διακανονίσεως τινος, τῆς Αὐστρουγγαρίας κατανοησάσης ὅτι παρεῖλθεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠδύνατο νὰ ἐκμεταλλεύηται ἐμπορικῶς τὰς περὶ αὐτὴν βαλκανικὰς χώρας, ἀλλὰ πηγὴν αὐτῆς ἔχει τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἔθνικου ἐν Σερβίᾳ φρονημάτων ὑπὲρ ὁμοφύλων πληθυσμῶν, παρὰ τὰς πρότιμον ἐτάς θεραπευθείσας ἐν Βελγγραδίῳ ἐλπίδας περιελθόντων καὶ διατελούντων ὑπὸ τὴν οὐκίαν τῶν πτερύγων τῶν καισαροβασιλικῶν ἀετῶν. — Ἡ ὑφαρπαγὴ τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος σερβικῶν πληθυσμῶν, πικροτάτην ἀπογοήτευσιν ἐμβαλοῦσα τῷ σερβικῷ σωδινισμῷ, οὐδέποτε ἐπαύσατο ἐξεγειροῦσα πατριωτικὸς ἐπανορθώσεως πόθους παρὰ ταῖς ριζοσπαστικὰς μάλιστα τάξεις τῆς Σερβίας· ἀλλ' ἡ δεξιότης τοῦ βασιλέως Μιλάνου καὶ ἡ μακρὰν τῆς ἀρχῆς διατήρησις τῆς ὀνομασθεῖσης πολιτικῆς μερίδος ἀπέτρεπον τὴν τραχύτεραν ἐκδηλώσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος πόθων καὶ διετήρουν ἀμμονικὰς τὰς πρὸς τὴν δυνακὴν μοναρχίαν σχέσεις τοῦ βασιλείου. — Ἐκτοτε ὅμως τὰ πράγματα ριζικῶς μεταβλήθησαν· ὁ βασιλεὺς Μιλάνος, βλέπων ὅτι αἱ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς πολιτικῆς ἀρχαὶ αὐτοῦ δὲν συνάδουσι πρὸς τὰς τάσεις τῆς μεγίστης μοίρας τοῦ ἔθνους, ἔχων δὲ καὶ τοὺς γνωστοὺς οἰκογενειακοὺς λόγους, παρητήθη τὴν ἀρχὴν, καθ' ὅλην δὲ τὴν διάρκειαν τοῦ κράτους τῶν ἀντιβασιλέων ἢ κυβερνήσεως διέμεινεν εἰς χεῖρας τῶν ριζοσπαστικῶν. — Οὗτοι ἀρχῆθεν ἐποφελήθησαν ἐκ τῆς εὐκαιρίας πρὸς ἐκδηλώσιν τῶν πρὸς τὴν δυσφροντισκοπιτικὴν πολιτικὴν τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη αἰσθημάτων αὐτῶν· ἀλλ' αἱ ἀδιόκοποι ἐσωτερικαὶ περιπέτεια καὶ οἱ περισπασμοὶ, ὧν πηγὴ καθ' ὅλον τὸν μέγισ τῆς ὑπὸ τοῦ νεαροῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου εὐτόλμου ἀνακηρύξεως τῆς ἐδίας ἐνληκιστικῆς χρόνον ἐγίνοντο αἱ ἐρίδες τῶν γονέων αὐτοῦ, τὴν ἐκδηλώσιν ταύτην περιώρισαν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν· οὗτο δὲ μόνον νῦν, ὅτε μετὰ τὴν ἀπέλασιν τῶν τε ἀντιβασιλέων καὶ τῶν πραξικοπηματικῶς ὑπ' αὐτῶν κληθέντων ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐπὶ τὴν ἀρχὴν φιλελευθέρων καὶ τὴν διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς τῶν ἑρσῶν βασιλέων ἄρσιν τῶν ἀπὸ τῶν ἐρίδων αὐτῶν ἐσωτερικῶν περισπασμῶν οἱ ριζοσπαστικοὶ ἀπόλυτοι σχεδὸν κύριοι τῆς καταστάσεως ἐγένοντο, τῆς κυβερνήσεως δὲ τοῦ κ. Δόκιτς μὴ κατορθούσης, φαίνεται, νὰ κρατῆ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῆς ἐν τῇ προσκοῦσῃ ἀπέναντι τοῦ ὁμοῦ κράτους νομιμοφροσύνη, αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος σωδινιστικαὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τὸ καισαροβασικὸν σκίπτρον Σέρβων τάσεις προέκυψαν μᾶλλον ἀπροκάλυπτοι καὶ σφοδρότεροι. — Οὕτως ὁ βασι-

λαὺς Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν πρόσφατον διὰ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ κράτους περιοδείαν αὐτοῦ ἀντελήθη πολυλαχὸν τῶν πόθων καὶ τῆς ἀρεθιμίας τοῦ σερβικοῦ ἔθνους καὶ διήλθεν ἀνευ ἐκφράσεως τινος ἀποδοκιμασίας δι' αὐτῶν, ἐφ' ὧν γραμματεὶ μεγάλοις ἀνεγγράφτο ἢ ἐπὶ τὴν δεινὰ ὑπὸ τὴν Αὐστρίαν ἐπαρχίαν ἄγροσθῆ, ὁπῶς ἄλλαι ἀλλοχού διεδήλωσεν καὶ ἀποπέτραι ὑποκινήσεως ἐπλήθον. — Ἐννοεῖται ὅτι ταῦτα πάντα μετὰ μεγάλης δυσἀρεστικίας προσείδον οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ εἰς τὰς δεούσας παραστάσεις προσήσαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελιγράδιου. — Αὐτὴν ἠρέσθη νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ πρᾶγμα ὡς παιδάριδεις ἀνοήσιας, ἴσως δὲ καὶ ἡ αὐστρουγγρική κυβέρνησις ἐπίσθη ὅτι ὡς τοιοῦτον δέον νὰ ὑπολάβῃ αὐτό. Ἐν τούτοις τὸ ζήτημα, ἀποτελέσαν ἀπαξ τὸ θέμα τῶν ἀντιγκλήσεων τοῦ αὐστρουγγρικοῦ καὶ τοῦ ριζοπαστικοῦ σερβικοῦ τύπου, ἐξακολουθεῖ δεινόμενον ἐν τῷ πεδίῳ τῆς δημοσιογραφίας, εἰς τὸν ἀγῶνα κατελήθοντος ἤδη καὶ τοῦ ρωσικοῦ τύπου, τοῦ Πόλιτοῦ δὲ ἰδία ζωήσεως ἀνευγορητὸς ὑπὲρ τοῦ νεοροῦ βασιλέως καὶ φυσικώτατον κτηνύττοντος ὅτι οὗτος ἀσπάζεται τὰς ἔθνικὰς ἰδέας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τῆ παρελθούσῃ κυριακῇ διὰ τῆς ἐπὶ τῶν δικαῶν τῆς ρωσικῆς μοίρας ἐπισκέψεως τοῦ κ. Καρνῶ καὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν τελευταίων θερμοτάτων φιλοφρονητικῶν τηλεγραφήματων τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, καὶ τοῦ προέδρου τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἔληξαν αἱ ἐσοταί, ὧν ἀφητηρία ἐγένετο ἡ ἐν Τουλῶνι ἀπόδοσις τῆς ἐν Κρονστάδῃ ἐπισκέψεως. — Ταυταχρόνως ἀνέσπασαν τὰς ἀγκύρας καὶ τὰ ἐν τῷ ἰταλικῷ λιμένι τῆς Σπετσιᾶς προσωρισμένα ἀγγλικὰ θωρηκτὰ καὶ ἔληγον, καὶ αἱ ἀγγλοῖταλκαὶ φιλοφρονήσεις, ἀλλ' ἡ ὁμοιότης τῶν δύο γεγονότων ὡς πρὸς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ γεγονότα καὶ ὡς πρὸς τὰ ἐπακόλουθα αὐτῶν μόνον ἐν τῇ ταυτότητι τοῦ χρόνου περιορίζεται. — Καὶ αὐτὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ τὰ γεγονότα διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τοῦτο, ὅτι τὰ μὲν ρωσικὰ πλοῖα μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν κατέλιπον τὴν Τουλῶνα συναπαγόμενα καὶ κομίζοντα τῇ μεγάλῃ τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίᾳ τὴν ἀκράδαντον βεβαιότητα ὅτι ἐκεῖ κατὰ τὸ δυτικὸν πέρας τῆς Μεσογείου ὑπάρχει μέγα, ἰσχυρὸν καὶ εὐγενὲς ἔθνος, ὅπερ ὀρθρικῶς καὶ οικειοθελῶς ἔλως ἀπεφάσισε νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην αὐτοῦ μετὰ τοῦ ρωσικοῦ πρὸς ὑπερῶσιον τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ἀπόκρισιν τῶν κοινῶν ἐχθρῶν, τὰ δὲ ἀγγλικὰ σκάφη, ἀποπλέοντα τοῦ ἰταλικοῦ λιμένος, κατέλιπον τοῖς Ἰταλοῖς τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι μάτην ἔλως ἤλπισαν ὅτι θὰ κατέρωθον νὰ παρασύρωσι τὴν ἀγγλικὴν πολιτικὴν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ χρησιμεύσῃ αὐτοῖς ὡς ὄργανον ἀντεπιδείξεως πρὸς τὴν ρωσογαλλικὴν συναδέλφωσιν. — Ὡς πρὸς τὰ ἐπακόλουθα δὲ αὐτῶν, εἰνε ὡσαύτως ἀντίθετα τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος δύο γεγονότα. — Παρὰ τῷ γαλλορωσικῷ συνδέσμῳ ὁ τρόπος, μοναδικῶς ἄλλως ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καθ' ὃν τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἐξεδήλωσε τὰς πρὸς τὴν Ρωσίαν συμπαιθείας αὐτοῦ καὶ ἡ ἐξ ἴσου ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ, ἣς ἡ ἐκδήλωσις αὕτη ἐτυχεν ἐν τῇ ἀχανεῖ αὐτοκρατορίᾳ, ἀπὸ τοῦ αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσίων μέχρι τοῦ ἐσχάτου πολίτου, ἀποφαίνοντα τὴν συναδέλφωσιν ταύτην σύνδεσμον ἀρρηκτον, σύνδεσμον οὐ μόνον τῶν δύο

κυβερνήσεων, ὅπερ θὰ συνέβαινε, ἀν αὕτη κρείδετο ἐπὶ γραπτῆς μόνον συνθήκας, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ἄνθρ λαῶν, τῶν ἐξ οἰκείας ὄλως ὄρμητις συνθεθέντων, ἐνισχύουσι τὴν γαλλορωσικὴν πολιτικὴν ἐν τῇ ἐνεστώσῃ αὐτῆς φορᾷ, συνισταμένη ὡς πρὸς μὲν τὴν Ρωσίαν εἰς τὴν σύμπανον ἐξακολουθησάν τοῦ ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις ἀνοργανωτικοῦ ἔργου μετ' ἀγρόπικου ἐπιτηρήσεως τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων, ὡς πρὸς δὲ τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν σάφισον καὶ ἐπιμελῆ παγίωσιν τῆς εἰς τοσοῦτον προσηγμένης ἀνιμερίας τῆς χώρας διὰ τῆς ἐξακολουθησῆσεως τῆς ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ τῆς ἀπεφυγῆς παντός ὅ τι κινδύνατο νὰ ἐπιδεύσῃ τὴν ἐκκρίσιν τῶν γεγονότων, μέχρι οὐ ἐπιστῇ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, αἰτοὶ ἢ κατὰλληλος ὥρα τῆς γενικῆς ἐκκαθαρίσεως. — Τοῦναντίον παρὰ τῇ Ἰταλίᾳ ἡ ψεύσις τῶν ἐκ τῆς Ἀγγλίας ἐλπίδων, ὡς καὶ τὸ πρότερον ἤδη διαπιστωθὲν γεγονός, ὅτι καὶ ἡ Αὐστρουγγαρία δὲν εἶνε διατεθειμένη νὰ συμμετάσῃ γερμανοῖταλλικῆς τινος ἐνεργείας, δευκνύουσι τῇ χερσινὸσθῃ ὅτι ἐν τῇ κρισίμῃ ὥρᾳ μόνον συναρρῶν τὴν Γερμανίαν θὰ κινῶντο νὰ ἐξῆ, καὶ ταύτην δὲ ἴσως μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὑπερασπίσεως γερμανικῶν συμφερόντων, χάριν τῆς περιφουρήσεως τῶν ὁπείων ὑπεβλήθη εἰς τὰς μέχρι τοῦ χειλούς τοῦ βαρᾶθρου τῆς χρεωκοπίας ἀγαούσας αὐτὴν θυσίας καὶ αἰσθητοτέραν ἔτι καθιστώσιν αὐτῇ τὴν ἀνάγκην τῆς μεταβολῆς τῆς μέχρι τοῦδε πολιτικῆς αὐτῆς

M. E. M.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 23 Οκτωβρίου.

Τὸ μᾶλλον ἀπασχολῆσαν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην τὰ εὐρωπαϊκὰ χρηματιστήρια εἶναι ἡ ἀκατάσχετος ὑποτίμησις τῶν ἰταλικῶν χρεωγράφων, ἐξ ἧς παρεσύρθσαν καὶ ἐξακολουθοῦσι παρασύρόμενα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον καὶ πάντα τὰ λοιπὰ χρεώγραφα, μὴ ἐξαιρουμένων μὴδ' αὐτῶν τῶν ἀσφαλεστάτων. Καὶ μέχρι μὲν τινος ἐνομιζέτο καὶ ἐπιστεύετο ὅτι τὸν ἐκπεσμόν τῆς ἰταλικῆς γὰντ προσκάλουσι οἱ κεφαλαιούχοι καὶ οἱ κερδοσκόγοι τῶν Παρισίων, ἐξερθιζόμενοι ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου κατὰ παντός ὅτι ἰταλικόν· ἀλλ' ἡ τελευταία κατάρρευσις τῶν τιμῶν καὶ ἡ ἀφθονία τῶν εἰς πάσας τὰς ἀγοράς προσφερομένων τίτλων παρέχουσι τὴν ὑπόνοιαν, καθ' ἣ γράφουσιν ἐκ Βερολίνου, ὅτι οἱ πωλοῦντες δὲν εἶναι μόνον Γάλλοι, ἀλλὰ καὶ Ἰταλοὶ, μᾶλλον δὲ αἱ ἰταλικαὶ Τραπεζαὶ διὰ λῆσμόν τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο σφέδρα ἀννουχεῖ τοὺς ἐν Βερολίῳ, αἱ ὅλοιοι οὐ μόνον μεγάλας ὑπέστησαν καὶ ὑψίστανται ζημίας ὑποστηρίζοντες τὰ ἰταλικά χρεώγραφα, ἀλλὰ καὶ ἐχρηγήσαν 40 ἑκατομ. εἰς τὰς ἰταλικὰς Τραπεζὰς ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι δι' αὐτῶν ἴθελε κατορθωθῆ ἡ ἀναχαιτίσις τῆς ἐκπτώσεως τῶν ἰταλ. χρεωγράφων καὶ τῆς βελτίωσις τῆς οικονομικῆς καταστάσεως. Δυστυχῶς οὐ μόνον τοῦτο δὲν κατορθώθη, ἀλλὰ καὶ μείζονας διαστάσεις τοιαύτας ἔλαβε τὸ κακόν, ὥστε καὶ οἱ θερμότεροι ἐν Βερολίῳ θιασῶται καὶ ὑποστηρικταὶ ἀπόλλων τὸ

θάρρος αὐτῶν καὶ ἤρξαντο ἀπειλιζόντες περὶ τῆς σωτηρίας, τοῦτο δὲ εἶναι κάκιστον σύμπτωμα καὶ δύναται νὰ προκαλέσῃ πανικὸν εἰς τε τὰ γερμανικὰ καὶ τὰ ἰταλικά χρηματιστήρια καὶ νὰ γεννήσῃ οικονομικὴν κρίσιν, προεῖμα τῆς ὁποίας θεωροῦνται ἢ ἐν ταῖς γερμανικαῖς ἀγοραῖς ἐπικρατούσα χρηματικὴ στενωρία καὶ ἢ ὑπερτίμησις τοῦ τόκου τῆς προεφλήσεως, ἐνῶ τούναντιον ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὑπάρχει πληθώρα διαθεσίμων κεφαλαίων, τοῦτο δὲ ἀναχαιτίζει τὴν κρίσιν, διότι ἀποτελεῖ ἀντιστάθμισμα εἰς τὸ βάρος τῆς ἀλλαγῆς ἐπικρατούσης ἐν νοχωρίας.

Τὰ ὀθωμανικὰ χρεώγραφα ἐλάχιστον ἐτηρησάθησαν ἐκ τῆς καταπτώσεως τῶν ἰταλικῶν, τῶν ἰσπανικῶν καὶ πλείστων ἄλλων χρεωγράφων. Ἡ σιρὰ Δ τοῦ Γενικοῦ χρέους, ἢ ὁποία τὴν δευτέραν ἐτιμᾶτο 24 2/40, χθὲς ὑπετιμήθη πρὸς στιγμὴν μέχρις 23,38 1/2, ἀλλ' ἐπανῆλθεν εἰς τὰ 24,1 καὶ τὴν προίαν ταύτην τιμᾶται 24,7. Οἱ Σιδηροδρομοὶ ἀπώλεσαν ἀπὸ τῆς δευτέρας 3)8, ἀλλ' αἱ μετοχαὶ τοῦ Μονοπωλείου ἐκέρδησαν ἐν Παρισίοις φρ. 6, ἐνταῦθα δὲ 8)40, πολλῶν γενομένων ἀγορῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπὶ τῇ εὐλόγῳ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου Κανονισμοῦ σπουδαίως θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν προσόδων ἐπομένως δὲ καὶ τοῦ ἐτησίου κερδομερίσματος.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν Σιδηροδρομῶν κερδοσκοπία εἶναι κατ' αὐτὰς ἀδρανής, εἰς μικρὰς περιοριζομένη διακυμάνσεις τιττιμῆς, μέχρις οὗ γνωσθῆ ἢ ἀπόφασις τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ρώμης συνερχομένου μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Νομίζομεν ὅμως ὅτι οἰαδήποτε ἂν ἢ ἡ γνώμη αὐτοῦ, τάχιστα δοθήσεται ὀριστικὴ λύσις εἰς τὸ λίαν παραταθὲν τοῦτο ζήτημα.

Κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐκθεσὶν παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας, αἱ καθαρὰ πρόσδοσις ἐπὶ μινῶν ἀπὸ 1 μαρτίου μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ἀνέρχονται εἰς Λ. Τ. 1,442,953, ἐνῶ κατὰ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνῆλθεν εἰς 1,413,023. ὣστε ὑπάρχει πλεόνασμα κατὰ τὴν ἐπτάμηνον χρῆσιν τοῦ παρόντος ἔτους Λ. Τ. 30,930. Ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου κ. Vincent Caillard ὑποβληθεῖσα ἐκθεσις τῆς γενικῆς καταστάσεως, περιέχουσα πολλὰς καὶ σπουδαίας πληροφορίες, ἐνεργοῖσεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον.

Τὰ ἑλληνικὰ χρεώγραφα εἰδείξαν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐβδομάδος σημεῖα ζωῆς πρὸς βελτιώσιν κινήσεως. Ἀλλ' ἡ βελτιώσις αὕτη, προελθοῦσα ἕνεκεν ἀγορῶν ἐξ Ἀθηνῶν, ὑπῆρξεν ὅλως ἐφήμερος, αἱ δὲ τιμαὶ ἤρξαντο αὐτῆς ὀπισθοδρομοῦσαι εἴτε διότι ἐπαύσαν αἱ ἀγοραὶ, εἴτε διότι ἢ τε γενικὴ τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ μερικὴ τῆς Ἑλλάδος κατάστασις δὲν ἐνθαρρύνει τὴν ἐπ' ἀδύλοισ κερδοσκοπίαν. Λέγομεν δὲ ἐπ' ἀδύλοισ, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ προῖδῃ ὁποῖαν φάσιν θὰ λάβῃ τὸ οικονομικὸν ζήτημα ἐν τῇ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνερχομένῃ Βουλῇ. Οὕτω λοιπὸν αἱ χθὲς σημειωθείσαι τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων ἦσαν ἀνώτεροι μὲν τῶν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος, κατώτεροι δὲ τῶν τῆς δευτέρας. Τὸ Πάγιον σημειοῦται 26,50, τὸ Μονοπώλιον 37 1/4, τοδάνειον τοῦ 1881

36 καὶ τὸ τοῦ 1884 34. Τὰ Λαύρια ἐνταῦθα διατηροῦνται εἰς τὰ 37, αἱ δὲ λαχειοφόροι ὁμολογίαι εἰς τὰ 330. □

Τὰ σημερινὰ ἐξ Εὐρώπης τηλεγραφήματα σημειοῦσι ἐπὶ γενικῆν βελτιώσιν πάντων τῶν χρεωγράφων μὴ ἐξαιρουμένων μηδὲ τῶν ἰταλικῶν, τὰ ὁποῖα ἀνετιμήθησαν κατὰ μίαν σχεδὸν μονάδα σημειούμενα 79.10. Ἡ βελτιώσις ἐξηκολούθησε καὶ τὴν νύκτα εἰς τὸ Μικρὸν Χρηματιστήριον. Τὰ ἑλληνικὰ οὐ μόνον δὲν μετέσχον τῆς βελτιώσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπώλεσαν νέον ἕδαφος, ὡς ἐσημειώσαμεν ἀνωτέρω. Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ

ΕΠΙ Τῆ ΑΠΞΕΙ ΤΟΥ Β' ΤΟΜΟΥ.

Ὁ πίναξ τῶν περιεχομένων, ὅστις ἐπιτάσσεται τοῦ μετὰ χεῖρας τεύχους, φανερὸν ποιεῖ κατὰ πόσον ἄπερ ὑπεσχέθημεν κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ 6' ἔτους ἐτηρησάμεν. Οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὁμολογοῦσιν ὅτι πᾶσα προσπάθεια κατεβλήθη ὅπως ἡ τοῦ «Νεολόγου Ἑβδομαδιαία Ἐπιθεώρησις» βαδίσῃ τὴν ὁδὸν ἣν τὰ ὅμοια αὐτῇ ἐν Εὐρώπῃ περιοδικὰ συγγράμματα, οἷον ἡ *Revue Bleue*, διαγράφουσι, συμφώνως τῷ σκοπῷ ὃν ἐν τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ δευτέρου τόμου ἐξεθέμεθα.

Ἐπὶ τῇ λήξει δὲ τοῦ δευτέρου ἔτους, καθῆκον ἡμῶν ἠγοῦμεθα νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πᾶσι μὲν τοῖς συνεργάταις ἡμῶν, μάλιστα δὲ τῷ διαπρεπεῖ καθηγητῇ τῶν φυσικομαθηματικῶν κ. Ἡλία Βαλσαμάκῃ, ὅστις εὐγενῶς πᾶν ἀγαδεξάμενος τὴν Ἐπιστημονικὴν ἐπιθεώρησιν ἐξεπλήρωσεν ὅπερ ἀνεδέξατο ἔργον ἀνελλιπῶς, μετὰ πάσης ἀκριβείας καὶ γλαφυρότητας, καὶ τῷ ἀργινώτῳ μεσαιωνολόγῳ καὶ μύσθῃ τῆς καθόλου ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους ἐν τοῖς κατώτεροις κ. Μανουὴλ Γεδεῶν, τῷ διὰ πολλῶν καὶ πολυτίμων μελετῶν τὴν Ἑβδομαδιαίαν κατακομίσαντι. Χάριτας πλείστας ὀφείλομεν ἐπίσης τῇ δεσποινίδι Κορνελία Α. Πρεβεζιώτου, πολλὰ τῆς ἐμπνευσμένης αὐτῆς μουσῆς προϊόντα ἡμῖν χαρισάμενη, τῇ δεσποινίδι Ὀλγα Λαζαρίδου, τῷ διαπρεπεῖ καθηγητῇ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου κ. Κ. Μητσόπουλῳ, τῷ τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ὀργανῶν θεράποντι καὶ πρόφῳν γυμναδιάρχῃ κ. Χριστοφῶφ Σαμαρσίδη, τῷ διακεκριμένῳ γυμναδιάρχῃ τοῦ Ζωγράφου ἐν Σταυροδρόμῳ κ. Μ. Κεφάλαι καὶ τῷ ὁσιολ. Ἀλεξάνδρῳ Λαυριώτῃ.

Ὁμολογοῦντες δὲ χάριτας καὶ τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν, ἀγγέλλομεν αὐτοῖς ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τεύχους εἰς νέας θὰ προδῶμεν μεταρρυθμίσεις, τῆς Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως οἰκογενειακώτερον λαμβανούσης χαρακτῆρα.

Ἡ Σύνταξις.

Ὁ ἑκδότης ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ἸΩΑΝΝΙΔΗΣ

... 1881 ...

... 1881 ...

ΠΙΝΑΞ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ ΤΩ Β' ΤΟΜΩ

- ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων κτλ (Τὰ) ὑπὸ Έλενθ. Ταπεινοῦ, 186—189.
- ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων κτλ (Τὰ) ὑπὸ Ι. Μηλιοπούλου 224—225.
- ΑΓΙΑΣΜΑΤΑ (Τὰ) ὡς λείψανα ἀρχαίων κτλ (Τὰ) ὑπὸ Δ. Καλέμη, 546—547, 565—566 (Ἴδε καὶ λείψανα).
- ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Μ. Φιλανθίδου, 809—812, 832—834, 846—850, 866—868, 888—889, 913—914, 971—974.
- ΑΔΑ, ἡ τὰ δῶρον τῆς παραμονῆς τοῦ νέου ἔτους, ποιήσις, ὑπὸ Χριστοφόρου Σαμαρσιίδου, 206.
- ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΟΣ (Η) ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 272, 572, 592, 601—602, 914.
- ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ ἮΜΝΟΥ (Περὶ τοῦ) καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων μεγάλων ἱστορικῶν γεγονότων, ὑπὸ Σ. Ι. Βουτυρά, 411—413, 431—434, 511—513.
- ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ γινομένη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ Πάσχ, ἐκ χειρογράφου ἀνεκδότου, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 444—446.
- ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΗ τῆς δι' αὐτὴν μεθόδου, ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 785—786.
- ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΚΑ. Τὰ προβλήματα τῆς ἀνθρωπολογίας, λόγος Virchow, ὑπὸ Ήλ. Γ. Βαλασμάκη, 48—50.
- ΑΡΑ ΤΟΥ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΟΣ (Η) ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 48—50.
- ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ὑπὸ Κ. Κοκκολάτου, 507—508.
- ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. Οἱ σαρκοφάγοι ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μουσεῖω Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὸ Γ. Ἀλβέρτου (μετάφρασις), 463—466, 484—487. — Θεσπρωτικὰ ἀρχαιολογίματα, ὑπὸ Δ. Α. Παραγιωτίδου, 504—505. — Περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι μνημονευομένων πόλεων Ἀχρίστης καὶ Μεσπίλων, ὑπὸ Σπ. Ἀριστασιάδου, 842—843. — Νέαι ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφαί, ὑπὸ Γ. Δαιρπέλλ, 868—870. — Ἡ τελευταία ἐν Τροίᾳ μεταμάρψαις, ὑπὸ Ε. Boetticher, 906—909. — Αἱ ἐν Τροίᾳ ἀνασκαφαί, ὑπὸ Μαθηαίου Παραγίνα, 946—947. — Ἐπιγραφαὶ μαγνητικαί, ὑπὸ Μ. Γιωργοπούλου, 1011—1012.
- ΑΣΤΡΑ (Τὰ), ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 930—933.
- ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣΙΑΣ (Η) ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 466—468.
- ΑΥΓΟ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ (Τὸ), Ἀνδρέου Λασκαράτου, 453—454.
- ΑΥΤΟΛΛΑΟΣ ΑΥΡΑ, ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 887—888, 910—912, 948—950, 989—992.

- ΑΦΕΝΤΟΥΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ὑπὸ Κ. Κ., 547.
- ΑΦΟΥΣΙΑΝ (Ἐπιστολὴς εἰς), ὑπὸ Μιρανοῦ καὶ Γεδεών, 864—864.
- ΑΧΑΝΗΣ ΟΥΚΕΑΝΟΣ (Ο), ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 508—509.
- ΒΛΑΣΤΗΜΑ (Τὸ) τῆς πρώτης ἐμάτου, ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιάτου, 548—550.
- ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. 120, 160, 200, 220, 240, 260, 280, 300, 320, 340, 360, 380, 420, 540, 700, 800, 820, 860, 880, 900, 920, 960, 989.
- ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ (Δύο) τοποθεσίαι — Φανέριον καὶ Πετρίον — ὑπὸ Μ. Γεδεών, 21—23, 41—43.
- ΓΑΛΛΟΙ (Οἱ) ἐν Δαχλομέ, ὑπὸ Γ. Κ. Α., 88—90.
- ΓΑΜΟΣ (Ο) παρὰ Σιδερονούσις, ὑπὸ Ν. Κατιριοῦ καὶ Λιάση, 809.
- ΓΕΔΩΣ (Ο) καὶ τὰ δάκρυα, ὑπὸ Ε. Moulon, 530—534.
- ΓΕΝΕΣΕΩΣ (Περὶ) τῆς καθωμιλημένης γλώσσης κατὰ Γ. Ν. Χατζιδάκη, ὑπὸ Μ. Ι. Κεράλα, 5—7, 25—27, 46—48, 64—66, 87—88, 126—127, 164—165.
- ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ. — Περὶ σεισμῶν, ὑπὸ Κ. Μητσοπούλου, 721—725, 741—744.
- ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ (Ο) ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ, ἐκ τοῦ ἀγγλικῆ, ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 951—952.
- ΔΗΜΩΛΕΙΣ ΤΥΠΟΙ (Οἱ) τῶν προσωπικῶν ἀνωνομιῶν τοῦ α' καὶ β' προσώπου, ὑπὸ Μ. Κεράλα, 324—325.
- ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ. Νεκρὸς καὶ ζῶν συγχρόνος, 150—151.
- ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, le Roi Midas, 14—16. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, 35—36. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, Saint Freya, Mounet-Sully, Οιδίποτος Τέρανος, 55—57. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, Διονυσία, 74—77. — Ἐπάνοδος ἐπὶ τῆς Διονυσίας, Καρμελοφόρος, Ἄρτεμις, Λουίζα Μίλλερ, 96—98. — Ἀδριανὴ Λεκουβρέ, Αἰ δὴ οὐρανοῦ, 115—116. — Οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπειας, Αὐτοκράτειρα Βαργία, 135—137. — Ἡ Ἄλεποι, ὁ κήριος τοῦ σιδηρυργείου, Θεάτρα Παρισίων, 154—156. — Ὁ κήριος τοῦ σιδηρυργείου, Θεάτρα Παρισίων, 175—176. — Τὰ τριανταφυλλιά Δέματα, Ἡ Ἀντιστράτη, 195. — Ἑλλήν. Δραμ. Θίασος, Θεάτρα Παρισίων, 255—256. — Θεάτρον Βέρδη ὁ Werther, 275—276. — Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βασκοπούλας, Θεάτρα Παρισίων, 295. —

Ὁ ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας, 315—347. — Ὁ Falstaff τοῦ Βέρδη, 335—337. — Θέατρα Παρισίων, Θέατρα Ἀγγλίας, 354—355. — Ἰταλικὸς θίασος Stravolo. Γαλλικὸς θίασος Claudius, Sapho τοῦ A. Silvestre, Ὁ βασιλεὺς τῶν ὁρέων, 387—389. — *Dramés sacrés*, 437—438. — Ἡ Σάρρα Bernhardt ἐν τῇ Φαίδρα, 456—458. — Ἡ Σάρρα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Σάπρω Δ. Καλαποθάκη, 474—475. — Βιογραφικαὶ ὑπομνήσεις περὶ τῆς Σάρρας, 495—497. — Ἡ Σάρρα ἐν Κωνσταντινουπόλει, 516—517. — Ἡ Σάρρα ἐν τῇ Ἀδριανῇ Λεκουβρέρ, *Maître des Forges*, *Francillon*, *Froufrou*, 534—536. — Ἡ Σάρρα ἐν Ἀθήναις, *Reine Juana* τοῦ Δ. Παρόδη, 575—576. — Ἡ *Valkyrie* τοῦ Wagner, 596—597. — *Phryné* τοῦ C. Saint-Saëns, 614—615. — Αἱ παραστάσεις Λουδοβίκου Β' τῆς Βαυαρίας, *Tisserands* τοῦ Hauptmann, 634—636. — Ἡ Γαλλικὴ-Κωμωδία ἐν Λονδίῳ, Θέατρα Παρισίων, 674—676. — Ὁ Ἐρρῆκος Irving κρινόμενος ὑπὸ τοῦ Sarcey, 695—696. — Θερινὰ θεάτρα περ' ἡμῶν, Θέατρα Ἀθηνῶν, 735—736. — Ἡ *Reine Juana* τοῦ Παρόδη, 755—756. — Γερμανικὸν θέατρον, Θέατρα Ἀθηνῶν, 776—777. — Θέατρα Ἀθηνῶν, κωμειδύλλια, *Fedora*, ἡ δεσποινὶς Reichenberg, 815—816. — Δραματικὸν περὶ θεάτρον, Θέατρα Ἀθηνῶν, 836—837. — Ὁ συμβολιστὴς Ibsen, 856—857. — Περὶ τοῦ ὑποκριτοῦ, 874—875. — Θέατρα Παρισίων, Θέατρα Γερμανίας, Θέατρα Ἀθηνῶν, 895—896. — Θέατρα Ἀθηνῶν *Φαῦστα*, Θέατρα Παρισίων *Bas-Bleu*, *Ἀπιδάμεια*, 955—957. — Θέατρα Παρισίων *Ἀπιδάμεια*, 976—977. — Ἐπάνοδος ἐπὶ τῆς *Φαῖστας*, *Φαῦστα* καὶ *Φαίδρα*, 1015—1016, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρέαδου. — Χρονικὰ, 16, 36—37, 57—58, 77, 98, 116, 137, 156, 176—177, 195—196, 235—237, 256, 276—277, 295—296, 355, 488, 475—476, 497, 517, 576—577, 597, 615—616, 636, 676, 696—697, 736, 756—757, 777, 816, 857—858, 875—876, 896, 957, 977, 1016, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρέαδου.

ΔΥΟ ΑΔΕΛΦΑΙ, ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 487—490.

Ε

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΑ. — Πῶς οἱ λαοὶ μεταμορφοῦσι τὴν πολιτισμὸν καὶ πὰς τέχναις αὐτῶν ὑπὸ G. Le Bon, 2—5, 23—25, 44—46, 61—64.

ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 288—289.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΙΚΟΝΩΝ (Ἡ ἐν Παρισίοις ἐτησίαι), μετὰφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ 570—572.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ, 19, 39, 59, 79, 198—199, 559, 579, 659, 679.

ΕΛΠΙΣ (Ἡ), ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 229—230.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 18, 40, 60, 80, 100, 120, 140, 160, 180, 199, 219—220, 240, 260, 279, 299.

ΕΠΑΙΤΑΙ (Οἱ) ἐν Παρισίοις, ὑπὸ Louis Paulian, 824—828.

ΕΠΑΙΤΗΣ (Ὁ), ὑπὸ Κορνηλίας Α. Πρεβεζιώτου, 147—149.

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΙ ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ. — Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν χρονολογικῶν καταλόγων τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἀμασειᾶς κ. Ἀνθίμου Ἀλεξοῦδη. — Μητροπολις Ἰωαννίνων, ὑπὸ Ν. Γ. Μετακιδίου, 864—866.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ. — Περὶ τοῦ πλανήτου Ἄρειος κατὰ τὸν

J. N. Lockyer, ἐπὶ Η. Γ. Βαλαμάκη, 27—29, 67, 109—111. — Περὶ τῆς μεθόδου τοῦ Doppler-Fizeau, ἐπὶ Η. Γ. Βαλαμάκη, 145—147, 204—206, 246—247, 306—308, 347—349.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ. — Ἐξάμιαις διαλύσεων γλωριούχου νατρίου, γλωριούχου καλίου καὶ ὕδατος ἀμιγῶς (P. Lesage)· σύστασις ἀπολιθωμένων σκελετῶν (Rhipson)· φωσφορίζων θειούχης ψευδαργύρος· ἐνέργεια ἡλιακοῦ φωτός ἐπὶ τῶν φωτῶν ἀνάλυσις ἀερολίθου Σαχάρας· φωτογραφία τοῦ κρατῆρος Βενδιλίνου (Σελήνη)· ἀνακοινώσεις Tisserand περὶ τοῦ ε' δορυφόρου τοῦ Διός· τυφῶνων νέα θεωρία (Dallas)· καρδίας ἐνέργεια καὶ κίνησις· σύστασις μύδρων Αἴτηνης, 8—11. — Ἀνακάλυψις νέων πλανητῶν ἡλιακῶν ὁρολόγιον φωτεινῶν ἐντάσεων μέτρησης· δοκιμασία μετάλλων δι' ἐπιχρῶσεως· ἀνάλυσις νευρικών ἰστών, 33—34. — Ἀνακοινώσεις Tisserand περὶ τοῦ κομήτου Barnard· ἡλιακὰ κηλίδες καὶ μαγνητικὰ διαταράξεις· ἀζώτου πρόσληψις ὑπὸ τῶν φωτῶν· ἀναδιπλώσεις τῶν αὐλάκων τοῦ Ἄρειος, 73—74. — Περὶ τοῦ κομήτου Barnard· μέγισται πυκνότητες τῶν ἐν ὕδασι διαλύσεων τοῦ οἴνου πνεύματος· πειράματα ἐπὶ τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ διπυρίτου, 93—94. — Ἀστεροσκοπεῖον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους· ἀστεροσκοπεῖον ἐπὶ τοῦ Abastouman· ἀερόστατα πρὸς ἐξερεύνησιν τῆς ἀτμοσφαιρας· ἀνθρακικοῦ ὀξέος πρὸς ἀξυγόνον ἀνταλλαγὴ· χρωμάτων κυρίων ἀντίληψις, 133—135. — Κομήτης Holmes, κομήτης Wolf, κομήτης Brooks· ἡλιακὰ φαινόμενα· ὁ πλανήτης Ἄρης ὀπίου ἐγκύλισμα· ἀνθρακικὴ (κρυσταλλίνη) ἄσβεστος· μικροβιοκτονία δι' ἀνθρακικοῦ ὀξέος· γάλακτος σύστασις, 172—175. — Ἐπετηρὶς Pasteur, 193—195. — Ἐπετηρὶς Pasteur καὶ Hermite· κομήτης Holmes· κομήτης Swift· ἔλων Pripete ἀποξήρανσις ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος ἐν τῷ στομάχῳ παραγωγὴ· ἡ πρώτη τοῦ ἔτους, 232—235. — Περὶ διδακτικῶν βιβλίων, 253—243. — Ὁ κομήτης Brooks· ἀνακάλυψις ἀστεροειδῶν διὰ τῆς φωτογραφίας· ἡλιακὰ φαινόμενα· ἐντασις φωτός βολταϊκοῦ τόξου· δοκιμαὶ πρὸς παραγωγὴν ἀδάμαντος· ψευδαργύρου παρασκευὴ· μελέτη ἀμυωδῶν φακῶν, 273—274. — Σεισμοὶ Ἰαπωνίας καὶ Ζακύνθου, 314—315. — Ὄξυγόνου ἐκπεύσεσις· μέτρησης τῆς ἐλαχίστης ποσότητος τοῦ φωτός· κατεψυγμένης ζώνης βῆκτηριολογικῆ μελέτη· ἀνάλυσις γαλακτοῦ εἰδώλου, 333—334. — Περὶ πλους τῆς γῆς ἐν ἡμέραις 73 ἢ 74, 352—353. — Ἡλιακὰ καὶ σεληνιακὰ ἐκλείψεις, 373—377. — Τὸ κλίμα τῆς Σιβηρίας, 393—396. — Αεπτομέρειαι ἡλιακῶν ἐκλείψεων, 414—416. — Σύντομος ἱστορία τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων, 435—436. — Ἡλιακὴ ἐκλείψις τῆς 4)16 ἀπριλίου 1893, 454—456. — Περιγραφή καὶ κλίμα τῆς Σαχάρας, 471—474. — Ἡλιακὰ φαινόμενα· ἀνακοινώσεις τῶν κ. Tacchini, Mascari, Janssen, Deslandres καὶ Hale, 492—493. — Ἡ Αἴτηνη τοπογραφία τοῦ ἤφραιστειου· σύντομος ἱστορία τῶν ἐκρήσεων αὐτῆς· ἡ ἐκρήξις τοῦ 1892, 513—515. — Ὁ ἀδάμας· ἰδέαι τῶν ἀρχαίων περὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ· πειράματα πρὸς προσδιορισμὸν αὐτῆς μέχρι τοῦ Lavoisier, 531—533. — Ὁ ἀδάμας· ὀρισμὸς τῆς φύσεως αὐτοῦ διὰ τῶν πειραμάτων τοῦ Lavoisier, τοῦ H. Davy καὶ τῶν κ. Dumas καὶ Stass· δοκιμαὶ πρὸς τεχνικὴν παρασκευὴν αὐτοῦ μέχρι τῶν τοῦ κ. Moissan, 553—554. — Ὁ ἀδάμας· ὁ μετεωρικὸς σίδηρος τοῦ Canon D'ablo καὶ ἡ πρώτη ἀνάλυσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Kanig· ἀνακοινώσεις τοῦ κ.

Mallard καὶ γνώμη τοῦ κ. Daubré· ἀνάλυσις αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Moissan· παρασκευὴ τοῦ τεγγητοῦ ἀδάμαντος ὑπὸ αὐτοῦ, 573—575. — Τὸ ἐν Δρέσδῃ ὑγειονομικὸν συνέδριον ἀνακοίνωσις τοῦ κ. P. Brouardel εἰς τὴν ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν· περίληψις τῆς συνομαγαριθθείσης συμβάσεως, 592—594. — Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· σύντομος ἱστορία Jean καὶ Sebastin Cabot. Willoughby καὶ Chancellor· Frodisher· John Davis· Hunphrey Gilbert· Barentz· Henri Hudson· Behring· Ross Wrangell· Parry· John Franklin· Kane, Hayes καὶ Hall· ἐκδρομὴ τῆς Germania· ἐκδρομὴ τοῦ Tegetthoff· Nares καὶ Nordenskiöld, 612—614. — Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· Οἱ ἐκ τοῦ πάγου κίνδυνοι· ὁ ἐν αὐτοῖς ἀποκλεισμός τοῦ Tegetthoff, 632—633. — Ἡλιακὰ φαινόμενα ἀνακοινώσεις τῶν κ. Taehini, Deslandres καὶ Denza περὶ τῆς ὀλιγῆς ἐκλείψεως τῆς 4116 ἀπριλίου, 655—656. — Γεωλογικά· ἀπάντησις τοῦ κ. K. Μητσοπούλου εἰς τὰ ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ τῶν Σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἐκθέσεως αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν παρατηρηθέντα· Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· αἱ εἰς πολικὰς θαλάσσας πεζοπορίαί, 672—674. — Ἀστρονομικά· ἀνακοίνωσις τῆς ἀστρονόμου Miss A. Clerke περὶ τῆς ἀποστάσεως τῶν Πλειάδων· περὶ τῆς ἐκλείψεως τῆς 4116 ἀπριλίου, 693—694. — Κοσμογραφικά· ἡ περὶ τῆς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ συγκοινωνίας τῶν δύο κόσμων διὰ τῆς Ἀτλαντίδος πραγματεία τοῦ κ. H. Καμπανάκη, 713—716. — Κοσμολογικά, αἱ πρὸς ἐρημνείαν τοῦ σχηματισμοῦ τῶν παγῶνων καὶ τῶν πιθανῶν αἰτίων τῶν παγετοδῶν τῆς γῆς περιόδων ἐπιστημονικὴ θεωρία τοῦ κ. Faye, 752—755. — Γεωλογικά, τὸ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἄρθρον τοῦ κ. Forster, ἀνακοινώσεις G. Pouchet καὶ Ch. Babei περὶ πολικῶν πάγων, ἡ εἰς τὰς πολικὰς θαλάσσας ἐκδρομὴ τοῦ Peary, 772—774. — Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· ἔκθεσις τοῦ κ. Nanssen, 793—797. — Ἀστρονομικά· ἡ περὶ τῆς ὀλιγῆς ἐκλείψεως τῆς 4118 ἀπριλίου ἔκθεσις τοῦ κ. Pasteur καὶ ἡ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης ἀνακοίνωσις τοῦ κ. J. Ianssen· ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Διός, Γεωφυσικά· ἡ ἔντασις τῆς βαρύτητος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, Γεωλογικά· ἀνάλυσις μετεωριτῶν ὑπὸ τοῦ κ. St. Meunier, 812—814. — Ὑγιεινὴ, φυσικὰ, ἐντομολογικά, δάφνορα, 834—836. — Ἀστρονομικά· τὸ κατοικήσιμον τῶν πέραν τῆς γῆς κόσμων, Μηχανικά· ἡ μεταφορὰ τῶν οἰκιῶν ἐν Ἀμερικῇ, 853—855. — Φυτολογικά· ὁ Στράβων καὶ ἡ ξηροφυλλία· ἡ θεραπευτικὴ μέθοδος τοῦ Στράβωνος — Mély, 870—873. — Γεωλογικά· ἡ περὶ τῶν σεισμῶν τῆς Ζακύνθου ἔκθεσις τοῦ κ. K. Μιτσοπούλου, — 889—895. — Ἀστρονομικά· τὸ κατοικήσιμον τῶν πέραν τῆς γῆς κόσμων, 914—917. — Μηχανικά· ἡ μεταφορὰ τῶν οἰκιῶν ἐν Ἀμερικῇ, Γεωλογικά· οἱ παγῶνες τῆς Σπιτζβέργης κατὰ τὸν κ. C. Rabot, 934—935. — Γεωλογικά· τὸ περὶ τῶν παγῶνων τῆς Σπιτζβέργης ὑπόμνημα τοῦ κ. C. Rabot, Φυτολογικά· νέα ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Mély, 953—954. — Αἱ πρὸς τὸν βόρειον πόλον ἐκδρομαί· νεώτερα περὶ τῶν ἐκδρομῶν, Nansen. Τὰ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους ἀστεροσκοπεῖον· τηλεγράφημα Janssen, Μηχανικά· τὸ πρὸς προσδιορισμὸν τῆς πυκνότητος τῶν ἀερίων μηχανήμα τῶν κ. Mesbans καὶ Frère, 974—976. — Ἀστρονομικά· τὸ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ Λευκοῦ ὄρους ἀστεροσκοπεῖον, ἐπιστολὴ Janssen, 993—995. — Φυσικογεωγραφικά·

τὸ κλίμα τῆς Βραζιλίας· Ἀστρονομικά· οἱ δείκτοντες τοῦ ἀγούστου 1893, 1012—1015. — Φυσικογεωγραφικά· τὸ κλίμα τῆς Βραζιλίας, Φυτολογικά· ἡ θεραπεία τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου· ὑπόμνημα κ. de Mély, 1030—1032 ὑπὸ Ἡλ. Γ. Βαλομάκη. — Χρονικά, 11, 34—35, 94—95, 113—115, 152—154, 214—216, 254—255, 274—275, 293—295, 334, 353—354, 396, 416—417, 436—437, 494—495, 533—534, 554—556, 594—596, 614, 633—634, 656—657, 694—695, 716, 774—775, 815, 855—856, 873—874, 935—937, 954—955, 976, 995—996, 1032, ὑπὸ Ἡλ. Βαλομάκη.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ. — Ἑλλήν. Φιλολ. Σύλλογος, 54, 213—214, 249—250, 272, 372, 393, 411—413, 431—434, 460, 511—513, 551—552, 572, 592, 611—612, 631—632, 652—653, 670—671, 692—693. — Ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἑρευνῶν, 54—55, 129—130, 214, 372, 393, 470—471, 711—713. — Ἑλλ. Φιλ. Σύλλογος. — Ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἑρευνῶν, 730—731, 751—752. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικὴ Ἐταιρεία, 71.

ΕΘΝΙΟΙ ΡΕΜΒΑΣΜΟΙ, ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιώτου, 629—631.

Z

ΖΩΑ μικρὰ μετὰ μεγάλων. — Ἐπιζωοτία, ὑπὸ Α. Tsimi, 687—689, 749—751, 770—772, 789—791.

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΝ τὸ ἐν Σταυροδρομίῳ, ὑπὸ Ὁδ. Ἀνδρέαδου, 927—929.

H

ΗΘΙΚΗΣ (Περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον), ὑπὸ Μ. Παπαρίκα, 682—684, 701—704.

ΗΘΙΚΟΝ ἱστορικὸν τοῦ ρόδου, ὑπὸ E. Gebhart, 501—502.

ΗΘΙΚΟΙΣ (Ὁ ἐν τοῖς) τοῦ Πλουτάρχου θησαυρὸς παιδαγωγικῶν γνώσεων, ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, 243—245, 265—266, 305—306, 345—347, 381—385, 406—407, 446—448, 482—484, 503—504, 523—526, 605—607, 644—646.

ΗΜΕΡΑ (Ἡ) τῶν χαρίτων, ὑπὸ Charles Mauzras, 165—169.

Θ

ΘΕΙΟΝΒΡΕΦΟΣ, ὑπὸ Κορημίας Α. Πρεβεζιώτου, 191—192.

ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ (Χρονικὰ σημειώματα), ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου, 141—143.

I

ΙΣΤΟΡΙΑΣ (Ἐκ τῆς) τῶν ἐλληνικῶν ἑρβοδόξων ἀποικιῶν Λονδῶν—Τύνης, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 1001—1004. — Ποικίλη ἱστορία ἐκ τῆς βίβλου τῶν Βασιλειῶν, ἀνεκδότου συγγραμμάτος Καισαρίου Δαπόντε, ὑπὸ Ἀλ. Λαυριώτου, 1007—1009, 1021—1023.

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ (Ἀπὸ) εἰς Βηθλεέμ, 181—182.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ. — Περὶ τῶν τίτλων Προέδρου καὶ Τόπον ἐπέχοντος, ὑπὸ Ἀνθίμου Ἀλεξοῦδη. Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς τοῦ ὁμοτάτου ἱερέως Auvray. Παρατηρήσεις, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 541—546. — Περὶ τοῦ Ἄθω, ὑπὸ Ἀλ. Λαυριώτου, 881—883, 904

—906, 926.—Περὶ τῶν τίτλων Προέδρου καὶ Τύπου ἐπέχοντος, ὑπὸ Ἀρθ. Ἀλεξάνδρου, 941—944.

Κ

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ.—Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, ὑπὸ Π. Καμπανάνη 555—507, 526—529. — *Νόημα*, ἔμμετρος μετάφρασις μετὰ προλεγόμενων, 725—728, 745—747, 761—764. — *Φαῦστος*, ἔμμετρος μετάφρασις μετὰ προλεγόμενων, 781—785, 802—804, 821—823, 841, 841—842.

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΑ.—Ἡ ἀρχαϊκὴ λύρα, ὑπὸ Saint-Saëns, 27—28.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ (Ἐπισκοπικοὶ) ὑπὸ Ν. Μυστακίδου, 864—866.

ΚΑΛΟΘΕΤΟΙ (Περὶ τῆς χιμακῆς οἰκογενείας) ὑπὸ Ἀλ. Μανριώτου, 401—403.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ (Ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς πόλεως), ὑπὸ Κ. Πανλίδου, 221—224.

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΟΣ (Ἐλεγχοὶ τῶν περὶ) ὑπὸ Παυλίδου, ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 266—269.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ (Μίξ) ἢ δῶν, ὑπὸ Β. Α. Μυστακίδου, 290—292.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ (Μίξ), ὑπὸ Κ. Η. Πανλίδου, 366—368, 385—387.

ΚΟΡΗ (Ἡ) τῆς νοκτός, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 270—272, 408—410, 451—452.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ (Ἡ) τοῦ Paul Bourget, ὑπὸ Ε. Faquet, 231—232, 250—252.

ΚΡΙΤΙΚΗΣ (Νέα μέθοδος) ὑπὸ Jean Thorel, 850—852, 883—885, 950—951.

Α

ΛΕΙΨΑΝΑ βυζαντινῶν ναῶν ἐν τοῖς ἀγιάσμασιν, ὑπὸ Μαρουλή Γεδεών, 144—145, 161—163, (ἴδε καὶ Ἀγιάσματα).

ΛΗΞΕΙ (ἐπὶ τῆ) τοῦ Β' τόμου, 1034.

ΛΟΥΜΑ (Τὸ) τῆς Θεοτόκου τῶν Ἀραβίνου καὶ τὰ ἀγιάσματα παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Γρ. Κακάβα, 361—365, 381—384.

ΛΥΡΑ (Ἡ) τοῦ Ἑρμοῦ, ὑπὸ Χρ. Κατζίχρηστου, 448—451.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΥΛΛΙΟΝ, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 805—808.

Μ

MAX-MULLER, ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 638—639.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Β., 791—793, 909—910.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) παρ' ἡμῶν, ὑπὸ Ν. Παγανῆ, 885—886.

ΜΟΥΣΙΚΗ (Ἡ) ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν σχολείοις, ὑπὸ Γ. Α. Παχτίκου, 968—971.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΠΥΡΟΣ τοῦ Ἐδρίπιδου, ὑπὸ Ch. Wessely καὶ C. E. Ruelle, 261—264, 281—283.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ.—Δεύτερος ἔρω, τοῦ Paul Bourget, 7—8, 30—31, 50—52, 68—70, 90—91, 107—109, 127—129, 169—171, 192—193, 209—210, 225—227, 247—249, 286—288.—Πλούσιος γάμος, *Hector Malot*, 368—370, 388—390, 429—431, 468—470, 509—511, 589—592, 650—652, 668—670.

ΜΥΘΟΛΟΓΙΚΑ.—Περὶ τῶν Κυκλώπων, ὑπὸ Π. Γ. Παπακωνσταντίνου, 461—463, 481—483, 490—492, 550—

551.—Περὶ τῶν πρὸς ἐξήγησιν τῶν μύθων διαφόρων σχολῶν πάλαι καὶ νῦν, ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 642—644, 661—663.

Ν

ΝΑΝΟΙ (Οἱ ἐν τῷ ὄρει Ἀτλαντι), ἐκ τοῦ ἀγγλικῶ, 972—974.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ Ὁ Ἐφέσου Ἀγαθάγγελος, ὑπὸ Ο. Α. 553.—*Λέανδρος Ἀρβαριτάκης*, 320.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 765—766.

ΝΟΜΩΝ (Περὶ) τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου ὡς ὄντος λογικοῦ, ἥθικοῦ κλπ. ὑπὸ Χριστ. Σαμαρσιδίου, 183—186.

ΝΟΡΒΗΓΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ, Henri Ihsen, 131—133, 151—152, 229—231.

Ο

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, ὑπὸ Ν. Φωτιάδου, ἐν πᾶσι τοῖς τεύχεσιν.

ΟΝΕΙΡΟΝ, ὑπὸ Ἀλεξ. Εὐμορφοπούλου, 993.

ΟΥΓΓΡΟΙ ΚΑΙ ΑΘΗΓΑΝΟΙ, 292—293.

ΟΥΣΙΩΔΟΥΣ (Περὶ τοῦ) χαρακτηῖρος τῆς γαλλικῆς φιλοσοφίας, ὑπὸ Α. Brunetiere, 81—84, 102—105.

Π

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΠΤΩΧΕΙΑ, ὑπὸ Μ. Γεδεών, 901—904, 921—925, 944—946, 961—965, 981—984.

ΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.—Ἡ μουσικὴ ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν σχολείοις, ὑπὸ Γ. Παχτίκου, 968—971.

ΠΑΛΛΗΝΗΣ (Περὶ τῆς τομῆς τοῦ ἰσμοῦ), ὑπὸ Α. Μανριώτου, 341—343.

ΠΑΝΑΜΑ (Ἡ διῶρυξ), ὑπὸ Π. Γ. Βαλαμάκη, 283—286.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ (Χρονολογικὸς κατάλογος τῶν ἐπισκόπων), ὑπὸ Δ. Α. Παπαγιωτίδου, 308—311.

ΠΑΣΧΑ πάλαι καὶ νῦν, ὑπὸ Ἐρρα νιστοῦ (Μ. Γεδεών), 441—444.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ (Τὰ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης) ἐπὶ τῶν ζώων, ὑπὸ Γ. Κ. Α. 331—333 390—391.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ (Τὰ τοῦ ἡμερολογίου), ὑπὸ Camille Flammarion, 349—352.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΟΥ δακτυλίου, ὑπὸ Ὀλγας Λαζαρίδου, 828—831.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ἩΜῶΝ ΑΓΙΑΣΜΑΤΩΝ, ὑπὸ Ἡλ. Ἀλεξανδρίδου, ὑπὸ Γ. Ι. Λαμπουσιάνου, 421—426 (ἴδε Ἀγιάσματα καὶ Λεῖψανα).

ΠΕΡΟΝΟΣΠΟΡΟΣ (Ὁ), ὑπὸ Ν. Π. Ἀραβατοπούλου, 610—611, 624—625, 684—685.

ΠΙΝΑΞ ἀναλυτικὸς τῶν ἐν τῷ Β' τόμῳ, 1035—1040.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ κίνησις ἐν Κεππαδοκίᾳ κατὰ τὸν ΙΗ' καὶ ΙΘ' αἰῶνα, ὑπὸ Β. Μυστακίδου, 85—87, 106—107.

ΠΟΙΚΙΑΝ ΣΤΟΑ, Στέφανος Ζαφειρόπουλος, ὑπὸ Σ. Ι. Β., 325—327.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΝΕΑ, 198.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ, 16—17, 37—39, 58—59, 77—78, 98—99, 116—118, 137—139, 156—158, 177—178, 196—198, 216—218, *237—239, 257—358, 277—278, 296—298, 317—319, 337—339, 356—358, 377—379, 398—400, 417—419, 439—

440, 458—459, 476—478, 495—497, 517—519, 530—539, 556—559, 577—579, 597—599, 616—618, 636—638, 627—659, 676—679, 697—698, 717—749, 737—738, 757—759, 777—779, 797—799, 816—818, 837—839, 858—859, 876—878, 897—898, 917—918, 937—939, 957—959, 978—979, 997—999, 1017—1019, ὑπὸ Μ. Ε. Μεγαλοπολίτου.

ΠΟΤΑΜΙΩΝ (Ἐνακκλυσις τοῦ δήμου), 947.

ΠΡΟΔΗΥΕΩΝ (Περὶ τῆς ὠφελιμότητος) τινῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑπὸ Α. Καττήχηστον, 404—406.

ΠΡΟΣ τὸς ἡμετέρους ἀναγνώστὰς, 1—2.

ΡΗΦΟΡΑΣ (Περὶ) τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης· ἐπιστολιμαῖα αἰ Ἡρ. Βασιᾶδου πρὸς τὸν μαρκήσιον De Quenx de Hilaire, ἀνέκδοτα, ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 121—126, 142, 521—523, 621—623, 641—644.

ΡΥΘΟΧΡΟΝΙΑ, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 240—

ΠΡΩΤΗ (Ἡ) ἐπίσκεψις παρὰ τῆς κ. Εἰρήνης Θεοφυλάκτου, πρὸ Θωμᾶ Κωνσταντινίδου, 3 1—314.

Ρ

ΡΗΙ-BAN-ΓΟΥΗΓΚΑ, ἐκ τῶν τοῦ Irving, ὑπὸ Ὀ. Λιγας Λαυρίδου, 987—989, 1009—1011, 1025—1027.

ΡΟΔΟΝ ἐπὶ νέφους, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 648—50.

Σ

SAUPPE (Hermann), ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 947.

CHARCOT, ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 845—846.

SÉVÉRINE, ὑπὸ Α. Σ. Β., 211—213.

ΣΕΒΙΝΝΥ (Ὁ) καὶ ἡ ἱστορικὴ σχολὴ τοῦ Δικαίου, ὑπὸ Ν. Κωνσταντινίδου, 327—328.

ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑ. Ἀσθενεῖαι τοῦ μεταξοσκόληκος, ὑπὸ Α. Γ. Τσιώμη, 529—530.

ΣΗΟΥΔΗ (Ἡ) τῆς ἐλληνικῆς κατὰ τὸν καθηγητὴν Τζέμπε, 403—404, 424—426.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ (Ὁ ἐν Λονδίῳ ἰδρυθεὶς) πρὸς φιλικὴν προσέγγισιν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, 852—853.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ (Ἡ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ) τῶν δύο κόσμων διὰ τῆς Ἀτλαντίδος, ὑπὸ Π. Καμπανάκη, 567—570, 585—586, 602—605, 623—624, 646—648, 663—665.

Τ

ΤΑΙΝΕ (Ἰππόλυτος), ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 379, 387—388.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ (Ἡ) τρικυμία, ὑπὸ Π. Κ. Σ., 607—610, 625—628, 666—668, 707—710, 728—729, 767—769, 786—789.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ποικίλαι πληροφῆραι, 199.

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΑ. Τελευταία λέξις πρὸς κ. Παυλίδην περὶ Κερασούντων, ὑπὸ Β. Α. Μετακίδου, 466. — Βυζαντινῆς τοπογραφίας παράγραφοι, ὑπὸ Σ. Γ. Βοντερᾶ, 561—565, 581—585. — Ἀνακεφαλαίωσις τῶν περὶ Κερασούντας εἰρημμένων, ὑπὸ Κ. Π. Παυλίδου, 665 (ἴδε Κερασούς).

ΤΡΕΙΣ ΑΣΤΕΡΕΣ, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 685—687, 704—707, 747—749, 764—765.

Υ

ΥΙΟΣ (Ὁ) τῆς χήρας, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 207—209.

ΥΠΝΩΤΤΟΝ ΒΡΕΦΟΣ, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 843—845.

ΥΠΟ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ, ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 586—589.

Φ

ΦΑΣΜΑΤΟΣ ἀρά, ὑπὸ Μ. Π. Φυλιανθίδου, 689—692.

FERRY (Jules), ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 407—408.

ΦΙΛΗΜΑ (Τὸ) ὑπὸ ὑγεινὴν ἔποψιν, Λαμπρόζου, 709, 770. — Μοντεγκάια, 808—809. — Ferrero, 831—832.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ. — Περὶ τῆς νέας ἐλληνικῆς, ὑπὸ Α. Οἰκονομίδου, 302—305, 321—324, 343—345.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ. — Νέα ἔργα τοῦ Bourget, 42—43.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ, 32—33, 92—93. — Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα, ὑπὸ Α. Η. Οἰκονομίδου, 227—229. — Περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις πολιτικῶν ἐταιριῶν, ὑπὸ Χριστ. Σαμαρτσίδου, 330—331.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ, ὑπὸ Ὀδ. Ἀνδρεάδου, 653—655, 710—711.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ (Ἡ), ὑπὸ Κορηλιάς Α. Πρεβεζιώτου, 269—274.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ, 679.

ΦΥΡΑΝΗ ΜΙΓΔΗΝ. — 18—19, 40, 60, 80, 100, 1 8—119, 139, 158—159, 179, 218—219, 239, 258—259, 278—279, 298—299, 319, 339—340, 358—359, 379—380, 419, 478—479, 499—500, 519—520, 539, 559—560, 579, 618—619, 639—640, 659—660, 699—700, 719, 738—739, 799, 818—819, 839, 859, 879, 898—899, 919, 959, 999, 1019—1020.

Χ

ΧΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΘΗ, ὑπὸ Ε. Lagoucé, 70—71.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, ὑπὸ G. Piver, 171—172.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ (Ἐπὶ τοῖς) ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, 180—191.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΟΝ τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ἰωάννου Παλαιολόγου, ὑπὸ Α. Α. Λαυριώτου, 201—204.

Ψ

ΨΥΧΗΣ ΙΑΤΡΟΣ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὑπὸ Charles Letéque, 966—968, 984—986, 1004—1007, 1023—1025.

Ω

ΩΔΗ εἰς τὸν Ἀρηστάκην Ζωγράφον ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ Ζωγραφείου, ὑπὸ Ἀναστ. Τάγγη, 929—930.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΡΟΣΗΡΤΗΜΕΝΑΙ

Παῖλοι Στεφάνοβικ. (Τεύχος 3, 8 νοεμβρ.)

Στεφ. Ζαφειρόπουλος (Τεύχος 17, 14 φεβρ.)